

Політична система Європейського Союзу

Автор: Siegfried Kraus, 20.08.2023, Версія: 1.0

Введення

1. Походження та історичний розвиток Європейського Союзу

- 1.1 Початки: створення Європейського об'єднання вугілля і сталі (ECSC)
- 1.2 Римські договори та створення Європейського економічного співтовариства (EEC) та Євратому
- 1.3 Розвиток Європейського Союзу (ЕС) та різні раунди розширення
- 1.4 Виклики та зміни з моменту заснування

2. Інституції Європейського Союзу

2.1 Європейський парламент

- 2.1.1 Обов'язки та відповідальність
- 2.1.2 Вибори до Європейського парламенту
- 2.1.3 Функціонування та структура Європейського Парламенту

2.2 Європейська Рада

- 2.2.1 Обов'язки та відповідальність
- 2.2.2 Склад і процеси прийняття рішень
- 2.2.3 Роль Європейської Ради у визначенні політичного порядку денного

2.3 Європейська Комісія

- 2.3.1 Обов'язки та відповідальність
- 2.3.2 Призначення та структура Європейської Комісії
- 2.3.3 Роль Комісії в законодавстві та імплементації

2.4 Європейський суд справедливості

- 2.4.1 Обов'язки та відповідальність
- 2.4.2 Структура та функціонування Європейського суду
- 2.4.3 Важливість прецедентного права для держав-членів ЄС

3. Законодавство в Європейському Союзі

3.1 Різні правові акти ЄС

- 3.1.1 Положення
- 3.1.2 Настанови
- 3.1.3 Рішення
- 3.1.4 Рекомендації та думки

3.2 Законодавчий процес в ЄС

- 3.2.1 Права ініціативи Комісії, Європейського Парламенту та Ради
- 3.2.2 Процедури спільного рішення та звичайна законодавча процедура
- 3.2.3 Роль національних парламентів у законодавчому процесі ЄС

4. Політика Європейського Союзу

4.1 Внутрішній ринок та економічна політика

- 4.1.1 Чотири основні свободи внутрішнього ринку
- 4.1.2 Зона євро та Економічний і валютний союз

4.2 Зовнішня політика та політика безпеки

- 4.2.1 Спільна зовнішня та безпекова політика (СЗБП)
- 4.2.2 Європейська політика безпеки і оборони (ЄПБО)

4.3 Екологічна політика та сталий розвиток

- 4.3.1 Сприяння захисту навколишнього середовища та пом'якшенню наслідків зміни клімату в ЄС
- 4.3.2 Реалізація цілей сталого розвитку та керівних принципів охорони навколишнього середовища

4.4 Соціальна політика та політика зайнятості

- 4.4.1 Сприяння соціальним правам та інтеграції ринку праці
- 4.4.2 Роль ЄС у боротьбі з бідністю та соціальною ізоляцією

5. Відносини Європейського Союзу з державами-членами

- 5.1 Принцип субсидіарності та розподілу компетенції між ЄС та державами-членами
- 5.2 Роль регіонів та міст у політиці ЄС
- 5.3 Можливості участі громадян та важливість громадянського суспільства

UKRAINIANS INTERNATIONAL e.V.

6. Політика розширення та сусідства Європейського Союзу

6.1 Критерії та процес розширення ЄС

6.2 Відносини ЄС із сусідніми країнами

6.3 Політика Східного партнерства та Євро-Середземноморського партнерства

Schlussbetrachtung

7. Виклики та майбутні перспективи Європейського Союзу

7.1 Brexit та його наслідки

7.2 Питання поглиблення та подальшої інтеграції

7.3 Роль Європейського Союзу в глобальній політиці

Бібліографія

Додаток (таблиці, рисунки, документи)

Політична система Європейського Союзу

Введення

1. Походження та історичний розвиток Європейського Союзу

1.1 Початки: створення Європейського об'єднання вугілля і сталі (ЄОВС)

Створення Європейського об'єднання вугілля і сталі (ECSC) знаменує собою перший крок до сьогоднішнього Європейського Союзу. Політичні та економічні цілі цього фонду заклали основу для подальшої інтеграції та співпраці європейських держав.

1.1.1 Історична довідка

Після Другої світової війни Європа лежала в руїнах. Війни підкреслили необхідність глибокої співпраці та інтеграції європейських країн для запобігання майбутнім конфліктам. Саме в цьому контексті міністр закордонних справ Франції Робер Шуман розробив план Шумана в 1950 році.

1.1.2 Створення ЄОВС

План Шумана передбачав переведення виробництва вугілля і сталі, ключових ресурсів для ведення війни, під загальний суверенітет. Це мало на меті посилити взаємозалежність країн-членів, що повинно було знизити шанси на нову війну. 9 травня 1950 року Шуман представив свій план, який став відомий як Декларація Шумана. Ця дата відзначається сьогодні як День Європи.

1.1.3 Установчі договори та цілі ЄОВС

Установчі договори були підписані у формі Договору про створення Європейського об'єднання вугілля і сталі і вступили в силу в 1951 році. ECSC складався з шести членів-засновників: Франції, Німеччини, Італії, Бельгії, Нідерландів і Люксембургу.

Завданнями ЄОВС були:

- Сприяння миру і стабільності через тісну економічну інтеграцію.
- Створення спільного ринку вугілля і сталі.
- Створення наднаціонального органу управління виробництвом вугілля і сталі.

1.1.4 Установи ЄОВС

ECSC мав власні органи:

- Вищий орган: Це був виконавчий орган ЄОВС і відповідав за контроль за дотриманням договорів та вироблення політичних рекомендацій.
- Спільна асамблея: Вона складалася з представників національних парламентів країн-членів і мала консультативну функцію.
- Суд ЄОВС: він мав юрисдикцію тлумачити договори та вирішувати спори.

UKRAINIANS INTERNATIONAL e.V.

1.1.5 Значення та спадщина ЄОВС

ЄОВС став важливим кроком у європейській інтеграції. Це створило основу для співпраці між європейськими державами в економічних справах і допомогло побудувати довіру між колишніми противниками воєнного часу. Успішне функціонування ЄОВС заклало основи для створення інших Європейських співтовариств, що в підсумку призвело до утворення Європейського Союзу.

Досвід і досягнення ЄОВС актуальні і сьогодні і служать історичним прикладом можливості політичної та економічної інтеграції суверенних держав.

1.2 Римські договори та створення Європейського економічного співтовариства (ЄЕС) та Євратому

Римський договір 1957 року ознаменував ще один значний крок у розвитку європейської інтеграції. Вони привели до створення Європейського економічного співтовариства (ЄЕС) і Європейського співтовариства з атомної енергії (Євратом), які поряд з уже існуючим Європейським об'єднанням вугілля і сталі (ЄОВС) заклали основи сьогоденного Європейського Союзу.

1.2.1 Передумови та контекст

Після успіху ЄОВС прагнення до глибшої економічної та політичної інтеграції в Європі ставало все сильнішим. Римський договір був розроблений з метою подальшого сприяння співробітництву між європейськими країнами в галузі економіки та енергетики.

1.2.2 Створення Європейського економічного співтовариства (ЄЕС)

ЄЕС був заснований Договором про заснування Європейського економічного співтовариства (Договір про ЄЕС). Метою ЄЕС було створення спільного ринку, на якому гарантувався вільний рух товарів, послуг, капіталу і людей. Це має збільшити добробут і сприяти економічному зростанню.

1.2.3 Створення Європейського співтовариства з атомної енергії (Євратом)

Євратом створювався паралельно з ЄЕС для сприяння мирному використанню атомної енергії. Держави-члени повинні спільно проводити ядерні дослідження, встановлювати стандарти ядерної безпеки та забезпечувати вільний рух ядерних матеріалів.

1.2.4 Інститути ЄЕС та Євратому

ЄЕС та Євратом поділяли деякі установи з ЄОВС, тоді як інші були новостворені:

- Комісія Європейських співтовариств: відповідає за виконавчі завдання та законодавчі ініціативи.
- Рада міністрів: складається з представників держав-членів, відповідальних за політичні рішення та законодавство.
- Європейська асамблея: консультативний орган, який пізніше став Європейським парламентом.
- Суд Європейських Співтовариств: відповідає за тлумачення та виконання Договорів.

1.2.5 Значення Римських договорів

UKRAINIANS INTERNATIONAL e.V.

Римський договір ознаменував рішучий крок на шляху політичної інтеграції Європи. Створення ЄЕС та Євратому заклало основи єдиного європейського ринку та дозволило поглибити економічне співробітництво між державами-членами. Це призвело до підвищення добробуту і економічного зростання. Крім того, Римський договір встановив основні принципи «все більш тісного союзу» і наднаціональної інтеграції, які продовжують формувати європейську інтеграцію і сьогодні.

Успіхи і досягнення ЄЕС і Євратому проклали шлях для подальших інтеграційних кроків в найближчі десятиліття, які в підсумку привели до утворення Європейського Союзу.

1.3 Розвиток Європейського Союзу (ЄС) та різні раунди розширення

Розвиток від Європейського економічного співтовариства (ЄЕС) та Європейського співтовариства з атомної енергії (Євратом) до Європейського Союзу (ЄС), а також раунди розширення зробили ЄС однією з найважливіших політичних та економічних організацій у світі.

1.3.1 На шляху до Європейського Союзу (ЄС)

У наступні десятиліття, після заснування ЄЕС і Євратому, відбувалося поступове поглиблення європейської інтеграції. Це призвело до створення Європейського Союзу (ЄС) за Маастрихтським договором у 1992 році.

Маастрихтський договір створив ЄС як всеосяжну політичну та економічну організацію, яка переслідувала не тільки економічні, а й політичні цілі. ЄС отримав власні інституції, такі як Європейський парламент, Європейська рада та Європейська комісія, для посилення політичної інтеграції.

1.3.2 Раунди розширення ЄС

З часом ЄС пережив низку раундів розширення, з прийняттям нових держав-членів. Ці розширення допомогли посилити вплив ЄС, досягти та поширити ідеали миру, стабільності та процвітання на більшу кількість країн.

Приклади раундів розширення:

- Перший раунд розширення в 1973 році: Данія, Ірландія і Великобританія приєдналися до ЄС.
- Розширення на схід у 2004 році: десять країн, переважно зі Східної Європи, приєдналися до ЄС, включаючи Польщу, Угорщину, Чехію та країни Балтії.
- Раунд розширення 2007 року: Болгарія та Румунія стали членами ЄС.
- Останній раунд розширення у 2013 році: Хорватія вступила до ЄС.

1.3.3 Важливість розвитку на шляху до ЄС та розширення

Розвиток від ЄЕС до ЄС та раунди розширення зробили ЄС політично, економічно та соціально інтегрованою спільнотою. ЄС не лише переслідує економічні цілі, але й відданий спільним цінностям, таким як мир, демократія, права людини та соціальна справедливість.

Розширення зробило ЄС різноманітною спільнотою, яка об'єднує країни з різним походженням та інтересами. Вони також сприяли стабільності в Європі та зміцненню співпраці на міжнародному рівні.

UKRAINIANS INTERNATIONAL e.V.

Розвиток на шляху до ЄС та розширення є свідченням успішності європейської інтеграції та показують, як країни здатні спільними зусиллями та компромісами створити сильне та впливове політичне утворення.

1.4 Виклики та зміни з моменту заснування

Європейський Союз (ЄС) зазнав вражаючого розвитку з моменту свого створення, але також зіткнувся з численними викликами та змінами. Вони сформували ЄС і означали, що він повинен постійно адаптуватися і розвиватися.

1.4.1 Економічні виклики

З моменту свого створення ЄС зіткнувся з економічними проблемами, включаючи:

- Криза євро: особливо під час і після глобальної фінансової кризи 2008 року економічні відмінності між державами-членами ЄС стали очевидними. Деякі країни, такі як Греція, Португалія та Ірландія, зіткнулися з серйозними економічними труднощами, що викликало напруженість всередині єврозони.
- Безробіття та нерівність: Високий рівень безробіття в деяких регіонах, а також соціальна нерівність в ЄС створюють довгострокові проблеми.

1.4.2 Виклики політики

ЄС також зіткнувся з політичними викликами, включаючи:

- Brexit: Вихід Великобританії з ЄС став важливою подією, яка принесла політичну невизначеність і економічні наслідки.
- Міграційна криза та криза біженців: Велика кількість біженців та мігрантів, які прибувають до ЄС, призвела до політичної напруженості та питань щодо спільної міграційної політики.

1.4.3 Демократична легітимність та близькість до громадянина

Постійною темою в ЄС було питання демократичної легітимності та близькості до громадян. Критики стверджували, що структури прийняття рішень в ЄС були занадто непрозорими і занадто далекими від громадян. Це призвело до дебатів щодо посилення ролі Європейського парламенту та сприяння участі громадян.

1.4.4 Технологічні та соціальні зміни

Стрімкий розвиток технологій та зміни у світі праці також вплинули на ЄС. Питання, пов'язані із захистом даних, цифровою торгівлею та забезпеченням трудових прав у мінливій економіці, були темами високої актуальності.

1.4.5 Екологічні та кліматичні проблеми

ЄС також зіткнувся з проблемами у сфері навколишнього середовища та клімату. Необхідність вжиття стійких заходів для боротьби зі зміною клімату та сприяння захисту навколишнього середовища призвела до нових політичних ініціатив та законодавства.

UKRAINIANS INTERNATIONAL e.V.

1.4.6 Адаптації та реформи

Незважаючи на ці виклики, ЄС постійно адаптується та реформується, щоб реагувати на зміни політичного, економічного та соціального ландшафту. Це знайшло своє відображення у змінах Договору, нових сферах політики та зусиллях, спрямованих на те, щоб зробити ЄС ближчим до своїх громадян та більш демократичним.

Виклики та зміни з моменту заснування ЄС підкреслюють необхідність гнучкої та адаптованої організації, яка готова реагувати на потреби та проблеми своїх держав-членів та громадян.

2. Інституції Європейського Союзу

2.1 Європейський парламент

2.1.1 Обов'язки та відповідальність

Європейський парламент (ЄП) є однією з найважливіших інституцій Європейського Союзу (ЄС) і представляє громадян ЄС. Він має широкий спектр завдань та обов'язків, які відображають законодавчу, контролюючу та представницьку роль парламенту.

Законодавчі завдання:

- **Процедура спільного рішення:** Європарламент здійснює законодавчу владу разом з Радою Європейського Союзу. У багатьох сферах політики, таких як внутрішній ринок, захист навколишнього середовища та захист прав споживачів, ЄП однаково бере участь у законодавчому процесі. Він може вносити поправки до законодавчих пропозицій і повинен схвалити їх, перш ніж вони стануть законом.

Haushaltsbefugnisse:

- **Бюджетний контроль:** ЄП має право затверджувати або відхиляти бюджет ЄС. Він вивчає витрати ЄС і гарантує, що вони відповідають політичним пріоритетам і потребам громадян.

Функція управління:

- **Парламентські запитання та запити:** Європарламент має право ставити запитання Європейській комісії та Раді щодо інформації чи політичної відповідальності. Він також може створювати слідчі комісії для більш ретельного розслідування конкретних питань, таких як випадки корупції або безгосподарності.

Представницька функція:

- **Представництво громадян: Члени Європарламенту**, також відомі як депутати Європарламенту, обираються прямими виборами від громадян держав-членів ЄС. Таким чином, ЄП представляє інтереси та думки людей на європейському рівні.

Міжнародні зв'язки:

- **Співпраця з іншими парламентами:** ЄП підтримує відносини з парламентами по всьому світу і бере активну участь у міжнародних справах. Він також може ратифікувати угоди та договори, укладені ЄС.

Демократична легітимність:

- **Зміцнення демократії:** ЄП зміцнює демократичну легітимність ЄС, оскільки представляє інтереси громадян і бере участь у процесі прийняття рішень.

UKRAINIANS INTERNATIONAL e.V.

Ролі та обов'язки Європейського парламенту ілюструють його важливу роль як демократично обраної інституції, яка впливає на законодавство ЄС, контролює політичну відповідальність та представляє інтереси громадян на європейському рівні.

2.1.2 Вибори до Європейського парламенту

Вибори до Європейського парламенту (ЄП) є ключовим процесом, який забезпечує демократичну легітимність Європейського Союзу (ЄС) та дає громадянам можливість обирати своїх представників на європейському рівні. Вибори відбуваються кожні п'ять років і мають безпосередній вплив на склад і політичну орієнтацію ЄП.

Виборча процедура:

- **Пропорційність:** Більшість країн-членів ЄС використовують пропорційну виборчу систему для виборів до Європарламенту. Це означає, що місця в ЄП будуть розподілені пропорційно часткам голосів політичних партій.

Спискове голосування та особисте голосування:

- **Голосування за списками:** Партії складають списки кандидатів, які можуть бути обрані у відповідних державах-членах. Виборці голосують за певний партійний список.
- **Особисте голосування:** У деяких країнах виборці також можуть висловити особисті переваги кандидату зі списку, індивідуалізувавши свій голос.

Округах:

- **Національні виборчі округи:** Деякі країни ділять країну на округи, де обираються депутати Європарламенту. Мандати в кожному окрузі розподіляються пропорційно.

Над регіональні списки:

- **Транснаціональні списки:** У деяких країнах партії можуть скласти транснаціональні списки, які застосовуються через національні кордони. Це дозволяє виборцям обирати кандидатів з різних країн.

Дата виборів та явка виборців:

- **Дата виборів:** Вибори до Європарламенту відбуваються кожні п'ять років з кінця травня до початку червня. Точні дати можуть відрізнятися в залежності від країни.
- **Явка виборців:** Явка виборців на виборах до Європарламенту сильно відрізняється між державами-членами. Деякі країни мають високу явку виборців, тоді як інші мають відносно низьку явку.

Результати та розподіл посадкових місць:

- **Розподіл місць:** Кількість місць у ЄП на країну пропорційна кількості населення країни. Точний розподіл визначається індивідуально в кожній країні.

UKRAINIANS INTERNATIONAL e.V.

- **Політичні групи:** обрані депутати Європарламенту об'єднуються в Європарламент, щоб сформувати політичні групи, які дотримуються подібних політичних переконань. Ці групи впливають на роботу та рішення в парламенті.

Вибори до Європейського парламенту є фундаментальним актом демократичної участі громадян ЄС. Це дає можливість виборцям допомагати формувати політичний напрямок ЄС та представляти свої інтереси на європейському рівні.

2.1.3 Функціонування та структура Європейського Парламенту

Європейський парламент (ЄП) є безпосередньо обраним законодавчим органом Європейського Союзу (ЄС). Його методи та структура покликані представляти інтереси громадян, формувати законодавство ЄС та здійснювати політичний контроль.

Пленарні засідання:

- **Пленарні засідання проходять в** будівлі Європейського парламенту в Страсбурзі, а засідання комітету та інші заходи проходять в Брюсселі.
- **Депутати** Європарламенту: Депутати Європарламенту збираються на регулярні пленарні засідання для обговорення та голосування за законодавчі пропозиції, резолюції та політичні питання.

Комітети:

- **Комітети:** Європарламент має велику кількість комітетів, що займаються конкретними сферами політики. Ці комітети розглядають законодавчі пропозиції, готують доповіді та рекомендації, проводять слухання.
- **Доповідачі:** Кожен комітет має доповідачів, які відповідають за підготовку доповідей з конкретних тем.

Групи:

- **Політичні групи:** депутати Європарламенту об'єднуються в політичні групи, які дотримуються схожих політичних переконань. Політичні групи відіграють важливу роль у розробці законів і політичних позицій.
- **Лідери груп:** Кожна група має лідера, який очолює групу та координує її політичний порядок денний.

Дебати та голосування:

- **Дебати:** Під час пленарних засідань питання обговорюються в дебатах. Депутати можуть виступати з промовами і представляти свою точку зору.
- **Голосування:** ЄП голосує за законодавчі пропозиції, резолюції та інші питання. Голоси можуть бути прийняті підняттям рук, в електронному вигляді або поіменним дзвінком.

Співпраця з іншими інституціями ЄС:

- **Процедура спільного рішення:** ЄП співпрацює з Радою Європейського Союзу щодо законодавства. У багатьох законодавчих процедурах обидва інститути мають рівне слово.

UKRAINIANS INTERNATIONAL e.V.

- **Трилогічні переговори:** З метою пошуку компромісів представники Європарламенту, Ради та Європейської комісії беруть участь у трилогічних переговорах для досягнення згоди щодо законодавчих пропозицій.

Участь громадян та петицій:

- **Участь громадян:** ЄП пропонує громадянам можливість подавати петиції та брати участь у слуханнях, щоб висловити свої занепокоєння та занепокоєння.
- **Комітет з петицій:** У ЄП є Комітет з петицій, який розглядає петиції та дає рекомендації.

Функціонування та структура Європейського Парламенту покликані забезпечити демократичне, прозоре та ефективне представництво інтересів громадян на європейському рівні. Через дебати, комітети, політичні групи та голосування Європарламент робить значний внесок у законодавство та політику ЄС.

UKRAINIANS INTERNATIONAL e.V.

2.2 Європейська Рада

2.2.1 Обов'язки та відповідальність

Європейська Рада є однією з найважливіших інституцій Європейського Союзу (ЄС) і відіграє вирішальну роль у визначенні політичних орієнтирів та стратегічних цілей ЄС. Завдання та відповідальність Європейської Ради зосереджені на формуванні політики ЄС та політичному керівництві Союзу.

Встановлення політичних орієнтирів:

- Європейська Рада встановлює загальні цілі політики та керівні принципи для ЄС. Це довгострокові стратегічні рішення, які впливають на політичний порядок денний ЄС.

Визначення загальнополітичного напрямку:

- Європейська Рада надає платформу для дискусій з актуальних питань політики та викликів. Це допомагає визначити загальний політичний напрямок ЄС.

Зовнішня та безпекова політика:

- Європейська Рада встановлює широкі керівні принципи Спільної зовнішньої та безпекової політики (СЗБПП). Він може формулювати спільні позиції з міжнародних справ і реагувати на питання політики безпеки.

Двосторонні відносини з третіми країнами:

- Європейська Рада може визначати та узгоджувати конкретні відносини з третіми країнами або міжнародними організаціями.

Інституційні питання:

- Європейська рада може обговорювати інституційні питання та приймати рішення, які впливають на інститути ЄС. Це включає призначення президента Єврокомісії.

Поправки:

- Європейська Рада відіграє важливу роль у змінах договорів, що впливають на договори ЄС. Він може приймати рішення про відкриття Міжурядової конференції, яка готує поправки до Договору.

Антикризове управління та стратегічна орієнтація:

- Європейська Рада може адаптувати та координувати стратегічний напрямок Союзу під час кризи та значних змін у ЄС.

Співпраця з іншими інституціями:

UKRAINIANS INTERNATIONAL e.V.

- Європейська Рада тісно співпрацює з іншими інституціями ЄС, зокрема з Європейською Комісією. Він впливає на політичний порядок денний та пропозиції Комісії.

Процес прийняття рішень та головування:

- Європейська Рада збирається щонайменше чотири рази на рік. Її очолює постійний президент, який зазвичай обирається кожні два з половиною роки. Головування регулярно ротується між державами-членами ЄС.

Європейська Рада займає центральне місце в політичному керівництві та керівництві ЄС. Його завдання та обов'язки включають встановлення цілей політики, реагування на виклики та координацію політичної діяльності держав-членів на європейському рівні.

2.2.2 Склад і процеси прийняття рішень

Європейська Рада є інституцією Європейського Союзу (ЄС), що складається з глав держав та урядів держав-членів ЄС. Він відіграє вирішальну роль у визначенні політичних орієнтирів та стратегічних цілей ЄС. Склад та процеси прийняття рішень Європейської Ради спрямовані на досягнення спільної політичної орієнтації ЄС.

Склад:

- **Глави держав та урядів: Європейська Рада** складається з глав держав або урядів держав-членів ЄС, а також Президента Європейської Ради та Президента Європейської Комісії.

Головування в Європейській Раді:

- **Постійний президент: Європейська Рада** має постійного президента, який головує на засіданнях та координує роботу Європейської Ради. Постійний президент призначається терміном на два з половиною роки.

Прийняття рішень:

- **Принцип консенсусу:** Європейська Рада зазвичай приймає свої рішення консенсусом. Це означає, що всі члени повинні погодитися для прийняття рішення.

Саміти та зустрічі:

- **Регулярні засідання:** Європейська Рада зазвичай збирається чотири рази на рік для проведення регулярних самітів. При необхідності можуть бути скликані додаткові збори.

Політичні орієнтири та стратегічні цілі:

- **Політичний порядок денний:** Європейська Рада визначає політичний порядок денний ЄС. Він визначає загальні цілі політики та керівні принципи для держав-членів ЄС.

Прийняття висновків:

UKRAINIANS INTERNATIONAL e.V.

- **Висновки:** За підсумками самітів Європейська Рада публікує висновки, що відображають прийняті рішення та політичні орієнтири. Ці висновки не є юридично обов'язковими, але вони мають політичну вагу.

Зовнішня політика та міжнародні відносини:

- **Спільна зовнішня та безпекова політика (СЗБПП):** Європейська Рада встановлює широкі керівні принципи СЗБПП та може формулювати спільні позиції щодо міжнародних справ.
- **Міжнародні відносини:** Європейська Рада може визначати відносини з третіми країнами та міжнародними організаціями.

Антикризове управління та стратегічна орієнтація:

- **Кризовий менеджмент:** Європейська Рада може коригувати та координувати стратегічний напрямок Союзу під час кризи та значних змін у ЄС.

Склад та процеси прийняття рішень Європейської Ради відображають її роль як найвищого політичного органу ЄС. Співпраця між главами держав та урядів держав-членів встановлює політичні цілі та керівні принципи, які впливають на напрямок ЄС у різних сферах політики.

2.2.3 Роль Європейської Ради у визначенні політичного порядку денного

Європейська Рада відіграє вирішальну роль у визначенні політичного порядку денного Європейського Союзу (ЄС). Як найвищий політичний орган ЄС, йому доручено визначити загальні політичні цілі та керівні принципи Союзу. Роль Європейської Ради у визначенні політичного порядку денного має велике значення для політичної орієнтації та пріоритетів ЄС.

Стратегічна орієнтація та цілі політики:

- Європейська Рада визначає стратегічний напрямок ЄС, визначаючи політичні цілі та керівні принципи для держав-членів та інституцій ЄС. Ці цілі можуть стосуватися довгострокових політичних, економічних або соціальних аспектів.

Розстановка пріоритетів:

- Європейська Рада визначає основні політичні пріоритети ЄС. Це може поширюватися на різні сфери політики, такі як економіка, охорона навколишнього середовища, соціальна справедливість, зовнішня політика тощо.

Реагуючи на сучасні виклики:

- У часи кризи або значних змін в ЄС Європейська Рада має завдання реагувати на ці виклики та відповідним чином адаптувати політичний порядок денний. Це може включати переорієнтацію політичних підходів.

Міжнародні відносини та зовнішня політика:

UKRAINIANS INTERNATIONAL e.V.

- Європейська Рада може формулювати спільні позиції з міжнародних питань і визначати відносини з третіми країнами і міжнародними організаціями. Це допомагає формувати зовнішню політику ЄС.

Співпраця з іншими інституціями ЄС:

- Європейська Рада тісно співпрацює з іншими інституціями ЄС, зокрема з Європейською Комісією, щоб забезпечити узгоджену та ефективну реалізацію політичного порядку денного ЄС.

Принцип консенсусу та політичне лідерство:

- Рішення Європейської Ради, як правило, приймаються консенсусом. Це означає, що всі члени повинні погодитися. Таким чином, Європейська Рада забезпечує платформу для політичного лідерства та компромісу.

Висновки та орієнтація політики:

- Після самітів Європейська рада публікує висновки, що відображають прийняті рішення та політичні орієнтири. Ці висновки мають політичну вагу та впливають на політичний напрямок ЄС.

Роль Європейської Ради у визначенні політичного порядку денного підкреслює її роль як політичного керівного органу ЄС. Цілі та керівні принципи, які він встановлює, формують політичний напрямок Союзу та впливають на політику в широкому діапазоні сфер.

UKRAINIANS INTERNATIONAL e.V.

2.3 Європейська Комісія

2.3.1 Обов'язки та відповідальність

Європейська Комісія є однією з центральних інституцій Європейського Союзу (ЄС) і відіграє вирішальну роль у реалізації політики та законодавства ЄС. Її завдання та обов'язки широкі, включаючи політичні, законодавчі, виконавчі та адміністративні функції.

Законодавча ініціатива:

- Європейська комісія має виключне право ініціювати законодавство. Він може вносити пропозиції щодо нових законів та законодавчих поправок, які потім можуть бути обговорені та прийняті Європейським парламентом та Радою Європейського Союзу.

Розробка законодавчих пропозицій:

- Комісія готує детальні законодавчі пропозиції у тісній співпраці з експертами та з урахуванням політичних пріоритетів ЄС.

Переговори та представництво:

- Європейська Комісія представляє ЄС у міжнародних переговорах та дипломатичних справах для забезпечення захисту інтересів держав-членів ЄС.

Моніторинг та впровадження:

- Комісія здійснює моніторинг імплементації законів та політики ЄС у державах-членах. Він може вжити юридичних заходів, якщо держави-члени не виконують свої зобов'язання.

Адміністрування та виконання:

- Європейська Комісія відповідає за управління програмами та фондами ЄС, включаючи фінансовий менеджмент та контроль.

Конкурентна політика та антимонопольне право:

- Комісія здійснює моніторинг та регулювання конкуренції на внутрішньому ринку з метою забезпечення добросовісної конкуренції та запобігання монополіям чи антиконкурентній практиці.

Зовнішня торгівля і торговельна політика:

- Комісія відповідає за переговори щодо торговельних угод та формування торговельної політики ЄС.

Дослідження та інновації:

UKRAINIANS INTERNATIONAL e.V.

- Європейська Комісія сприяє дослідженням та інноваціям в ЄС для підтримки наукового прогресу та економічного розвитку.

Захист навколишнього середовища та споживачів:

- Комісія розробляє політику щодо захисту навколишнього середовища та інтересів споживачів в ЄС.

Гуманітарна допомога та співробітництво в галузі розвитку:

- Європейська Комісія очолює гуманітарну допомогу та співпрацю в галузі розвитку для надання допомоги країнам, які перебувають у кризі та розвитку.

Поради громадян та поширення інформації:

- Комісія консулює та інформує громадян про їхні права, можливості та політичний порядок денний ЄС.

Європейська Комісія є багатогранним органом, який відіграє ключову роль у реалізації та формуванні політики ЄС. Його обов'язки охоплюють широкий спектр сфер політики та сприяють реалізації спільних цілей та цінностей Європейського Союзу.

2.3.2 Призначення та структура Європейської Комісії

Європейська комісія є одним з центральних інститутів Європейського Союзу (ЄС) і складається з комісарів, які відповідають за різні сфери політики. Призначення та структура Європейської комісії покликані забезпечити ефективну та збалансовану реалізацію політики ЄС.

Призначення членів Комісії:

- **Пропозиція держав-членів:** кожна держава-член ЄС пропонує кандидатуру на посаду комісара.
- **Підтвердження Європейським парламентом:** кандидатури, запропоновані державами-членами, розглядаються та затверджуються Європейським парламентом. Європарламент може заперечувати проти певних кандидатів.
- **Колегія комісарів:** Після затвердження Європейським парламентом формується Колегія комісарів для керівництва та управління Європейською комісією.

Президент Європейської комісії:

- **Пропозиція Європейської Ради:** Європейська Рада пропонує кандидата на посаду Президента Європейської Комісії. Ця пропозиція має бути схвалена Європейським парламентом.
- **Управління Комісією:** Президент керує роботою Комісії, координує політичний порядок денний і представляє Комісію ззовні.

Члени комісії:

UKRAINIANS INTERNATIONAL e.V.

- **Відповідальність за сфери політики:** Кожен комісар відповідає за певну сферу політики, таку як економіка, навколишнє середовище, зовнішні зв'язки тощо.
- **Колегіальне прийняття рішень:** Члени комісії приймають свої рішення колегіально, а Президент відіграє координуючу роль.

Генеральний секретаріат та послуги:

- **Генеральний секретаріат :** Генеральний секретаріат допомагає Президенту та комісарам в адміністративних та організаційних питаннях.
- **Послуги:** Європейська Комісія має ряд служб, які стосуються конкретних сфер політики та підтримують реалізацію політики ЄС.

Незалежність та конфлікт інтересів:

- **Незалежність: члени** Європейської комісії зобов'язані діяти незалежно в інтересах ЄС та його громадян.
- **Конфлікт інтересів:** Члени Комісії повинні розкривати потенційні конфлікти інтересів та забезпечувати, щоб їхні рішення не містили особистої вигоди чи упередженості.

Структура Європейської комісії відображає її роль як виконавчої влади ЄС, відповідальної за реалізацію політики та законодавства ЄС. Призначення комісарів та президента здійснюється шляхом поєднання пропозицій, оглядів та підтвердження, щоб гарантувати, що Комісія здатна вирішувати політичні та адміністративні проблеми ЄС.

2.3.3 Роль Комісії в законодавстві та імплементації

Європейська Комісія відіграє центральну роль у законодавстві та реалізації політики та законодавства ЄС. Його завдання варіюються від розробки законодавчих пропозицій до моніторингу імплементації права ЄС в державах-членах.

Законодавча ініціатива:

- Європейська комісія має виключне право ініціювати законодавство. Він може вносити пропозиції щодо нових законів та законодавчих змін у різних сферах політики.

Розробка законодавчих пропозицій:

- Комісія готує детальні законодавчі пропозиції у тісній співпраці з експертами та з урахуванням політичних пріоритетів ЄС.

Дебати та дискусії:

- Комісія представляє свої законодавчі пропозиції Європейському Парламенту та Раді Європейського Союзу. Ці пропозиції обговорюються, змінюються і в кінцевому підсумку приймаються або відхиляються.

Переговори та компроміси:

UKRAINIANS INTERNATIONAL e.V.

- Комісія часто відіграє певну роль у переговорах між Європейським Парламентом та Радою з метою пошуку компромісів та досягнення спільних рішень.

Моніторинг впровадження:

- Європейська Комісія контролює імплементацію законів та політики ЄС у державах-членах. Він гарантує, що національні закони та заходи відповідають правилам ЄС.

Verletzungsverfahren:

- Якщо держави-члени неправильно транспонують законодавство ЄС або не виконують своїх зобов'язань, Комісія може ініціювати провадження щодо порушення для забезпечення його дотримання.

Адміністрування та фінансовий менеджмент:

- Європейська Комісія відповідає за управління програмами та фондами ЄС. Він управляє фінансовими ресурсами ЄС і гарантує, що вони використовуються відповідно до політичних пріоритетів.

Зовнішнє представництво та дипломатія:

- Комісія представляє ЄС у міжнародних переговорах та дипломатичних справах, зокрема у торгівлі та зовнішній політиці.

Дослідження та інновації:

- Комісія сприяє дослідженням та інноваціям в ЄС, надаючи фінансування та підтримку проектам.

Консалтинг та експертиза:

- Комісія надає експертні знання та консультації в різних сферах політики для підтримки осіб, які приймають рішення, та зацікавлених сторін.

Роль Європейської комісії в законодавстві та імплементації має вирішальне значення для забезпечення втілення цілей політики ЄС у життя. Від розробки законодавчих пропозицій до моніторингу імплементації та представництва ЄС на міжнародному рівні, Комісія відіграє ключову роль у формуванні та реалізації політики ЄС.

2.4 Європейський суд справедливості

2.4.1 Обов'язки та відповідальність

Рада Європейського Союзу, яку часто називають просто «Радою», є однією з найважливіших інституцій Європейського Союзу (ЄС). Він відіграє вирішальну роль у законодавстві, координації політики та співпраці між державами-членами ЄС. Завдання та обов'язки Ради багатогранні і включають політичні, законодавчі та координаційні функції.

Законодавство та прийняття рішень:

- Рада спільно з Європейським парламентом відповідає за законодавство ЄС. Обидві інституції повинні обговорювати, змінювати та голосувати за законодавчі пропозиції, перш ніж вони стануть законодавством ЄС.

Координація політики:

- Рада координує політику держав-членів ЄС у різних сферах політики, включаючи економіку, навколишнє середовище, освіту, правосуддя тощо.

Зовнішня політика та міжнародні відносини:

- Рада розробляє Спільну зовнішню та безпекову політику ЄС (СЗБПП). Вона може формулювати спільні позиції з міжнародних питань і визначати відносини з третіми країнами і міжнародними організаціями.

Економічна та фінансова політика:

- Рада ухвалює економічні та фінансові заходи для сприяння стабільності та зростанню в єврозоні та ЄС в цілому.

Координація під час кризи:

- Під час кризи, будь то економічна, політична чи безпекова, Рада відіграє важливу роль у координації реагування держав-членів ЄС.

Переговори та компроміси:

- Рада веде переговори з Європейським парламентом і Європейською комісією для пошуку компромісів і досягнення політичної згоди в різних сферах політики.

Засідання ради та робочі групи:

- Рада збирається в різних конфігураціях, залежно від сфери політики, що обговорюється. Є, наприклад, Рада із загальних питань, Рада з економічних і фінансових питань (ECOFIN), Рада з навколишнього середовища і т. Д.

UKRAINIANS INTERNATIONAL e.V.

Обертання Рацворсіцеса:

- Головування в Раді ротується між державами-членами ЄС кожні шість місяців. Протягом цього періоду держава-член головує на засіданнях та координує політичну роботу Ради.

Імплементация права ЄС:

- Рада працює з державами-членами ЄС, щоб забезпечити належну транспоновану в національне законодавство законодавство ЄС.

Завдання та відповідальність Ради Європейського Союзу відображають її роль як представлення інтересів держав-членів ЄС та як співзаконодавців ЄС. Співпраця та координація між державами-членами в різних сферах політики мають вирішальне значення для реалізації політики та законодавства ЄС.

2.4.2 Структура та функціонування Європейського суду

Європейський суд є однією з найважливіших установ Європейського Союзу (ЄС), якій доручено тлумачити право ЄС та забезпечувати його однакове застосування в усіх державах-членах ЄС. Структура та функціонування Суду ЄС призначені для захисту прав та обов'язків ЄС та його держав-членів.

Структура Європейського суду:

1. Суд справедливості (ЄС):

- Суд є найвищим судом в ЄС і базується в Люксембурзі.
- Вона складається з суддів, призначених державами-членами ЄС на шестирічний термін. Кожна держава-член призначає суддю.
- Суд ЄС очолює президент, який також обирається суддями.

2. Суд першої інстанції (Суд ЄС):

- На додаток до Суду ЄС, існує Загальний суд, який має юрисдикцію щодо позовів, поданих фізичними особами, компаніями та організаціями проти рішень та дій інституцій ЄС.
- Вона складається з суддів, призначених державами-членами ЄС.

3. Трибунал Європейського Союзу з питань державної служби (EPSU):

- Цей суд відповідає за скарги, подані співробітниками інститутів ЄС, і має завдання вирішувати спори, пов'язані з їх трудовими відносинами.

Функціонування Європейського суду:

1. Vorabentscheidungsverfahren:

- Ключовою особливістю Суду ЄС є його роль як вищого тлумача права ЄС. Національні суди можуть передавати питання до Суду ЄС щодо тлумачення або чинності права ЄС, щоб забезпечити однакове застосування права ЄС у всіх державах-членах.

2. Оскарження файлів ЄС:

- Фізичні особи, компанії та держави-члени можуть подати позов до Суду ЄС проти рішень, дій чи бездіяльності інституцій ЄС, які зачіпають їхні права чи обов'язки.

3. Nichtigkeitsklagen:

UKRAINIANS INTERNATIONAL e.V.

- Суд ЄС може прийняти рішення про скасування дій, пов'язаних із законністю актів ЄС, прийнятих інституціями ЄС.

4. Порядок порушення:

- Суд ЄС може ініціювати провадження проти держав-членів, якщо вони не дотримуються своїх зобов'язань за законодавством ЄС.

5. Вимоги про відшкодування збитків:

- Особи, які зазнали шкоди в результаті незаконних дій інституцій ЄС, можуть подати позови про відшкодування збитків до Суду ЄС.

Європейський суд відіграє вирішальну роль у забезпеченні верховенства права та однакового застосування права ЄС. Своїми інтерпретаціями та рішеннями вона сприяє ясності та стабільності правової бази ЄС.

2.4.3 Важливість прецедентного права для держав-членів ЄС

Судова практика Європейського суду має величезне значення для держав-членів ЄС, оскільки впливає на тлумачення та застосування права ЄС на національному рівні та підтримує функціонування Європейського Союзу як спільної сфери правосуддя. Рішення Суду ЄС мають далекосяжні наслідки для різних аспектів держав-членів та їхніх відносин з ЄС.

Уніфіковане тлумачення права ЄС:

- Суд ЄС забезпечує однакове тлумачення та застосування права ЄС у всіх державах-членах. Це має вирішальне значення для уникнення правової невизначеності та забезпечення рівних умов для громадян, підприємств та організацій у всьому ЄС.

Примат права ЄС:

- Рішення Суду ЄС підтвердили, що право ЄС має пріоритет над національним законодавством. Коли існує конфлікт між правом ЄС і національним законодавством, право ЄС зазвичай має пріоритет.

Забезпечення прав ЄС:

- Рішення Суду ЄС дозволяють приватним особам, компаніям та організаціям відстоювати свої права відповідно до законодавства ЄС у національних судах.

Моніторинг впровадження:

- Суд ЄС здійснює моніторинг правильної імплементації права ЄС у державах-членах. Якщо держава-член не транспонує належним чином законодавство ЄС, Суд ЄС може ініціювати провадження щодо порушення.

Рівність і недискримінація:

- Рішення Суду ЄС допомагають запобігти дискримінації за національною ознакою та гарантують принцип вільного руху товарів, послуг, осіб та капіталу.

UKRAINIANS INTERNATIONAL e.V.

Актуальність для держав-членів:

- Рішення Суду ЄС впливають на національну судову практику та законодавство, оскільки вони можуть слугувати прецедентами. Національні суди зобов'язані брати до уваги рішення Суду ЄС.

Баланс інтересів:

- Суд ЄС часто враховує не лише права та обов'язки держав-членів, а й інтереси Європейського Союзу в цілому.

Розвиток права ЄС:

- Прецедентне право Суду ЄС сприяє розвитку права ЄС, створюючи нові тлумачення та застосування та допомагаючи адаптуватися до обставин, що змінюються.

Загалом, прецедентне право Європейського суду відіграє фундаментальну роль у забезпеченні узгодженості, однаковості та ефективності права ЄС і має прямий вплив на національні правові системи держав-членів. Це сприяє впровадженню та дотриманню спільних європейських стандартів, а також зміцнює довіру до загальноєвропейської правової бази.

3. Законодавство в Європейському Союзі

3.1 Різні правові акти ЄС

3.1.1 Положення

Регламенти - це тип правового акта в Європейському Союзі (ЄС), який безпосередньо застосовується у всіх державах-членах. Вони є важливим механізмом гармонізації правових норм і створення єдиної правової бази в ЄС. Регламенти видаються інституціями ЄС і мають пряму дію в державах-членах, без необхідності національних заходів з транспонування.

Особливості нормативних актів:

1. **Пряме застосування: Нормативні акти** безпосередньо застосовуються відразу після їх прийняття. Вони застосовуються в кожній державі-члені без необхідності національної імплементації.
2. **Юридично обов'язкові:** Регламенти є обов'язковими для всіх держав-членів та їх громадян. Держави-члени повинні забезпечити, щоб вони повністю дотримувалися правил.
3. **Верховенство права ЄС:** Нормативні акти мають пріоритет над національним законодавством. Якщо існує конфлікт між нормативним актом та національним законодавством, регламент має пріоритет.
4. **Єдина правова база:** Регламенти розроблені для забезпечення єдиних правових норм і стандартів на всій території ЄС з метою просування єдиного ринку та усунення бар'єрів у торгівлі.

Приклади нормативних актів:

1. **Регулювання у сфері економіки:** Наприклад, існують нормативно-правові акти ЄС, які встановлюють правила конкуренції для компаній для забезпечення добросовісної конкуренції на внутрішньому ринку.
2. **Екологічні норми:** Існують нормативні акти в екологічній сфері, які, наприклад, встановлюють стандарти викидів для певних галузей промисловості з метою зменшення впливу на навколишнє середовище.
3. **Правила щодо харчових продуктів:** ЄС видає регламенти для регулювання харчових стандартів та маркування для забезпечення здоров'я та захисту споживачів.
4. **Загальний регламент захисту даних: Загальний регламент захисту даних (GDPR)** – це відомий регламент, який встановлює загальноєвропейські стандарти захисту персональних даних.

Порядок видання нормативно-правових актів:

1. **Ініціатива:** Європейська Комісія має право ініціативи щодо прийняття нормативних актів. Він може подавати законодавчі пропозиції, які потім обговорюються Європейським парламентом і Радою.
2. **Процедура спільного рішення:** Багато нормативних актів підпорядковуються звичайній законодавчій процедурі, в якій Європейський Парламент та Рада спільно голосують за пропозицію Комісії.

UKRAINIANS INTERNATIONAL e.V.

3. **Припущення:** Коли Європейський Парламент та Рада ухвалюють регламент, він стає юридично обов'язковим та безпосередньо застосовується у всіх державах-членах.

Регламенти є ключовим інструментом для створення єдиної правової бази в ЄС. Вони сприяють гармонізації стандартів, усуненню бар'єрів у торгівлі та досягненню спільних цілей у різних сферах політики.

3.1.2 Настанови

Директиви є ще одним інструментом європейського права, який використовується інституціями ЄС для просування спільних цілей та стандартів у державах-членах. На відміну від регламентів, директиви не мають прямої юридичної сили в державах-членах. Швидше, вони встановлюють цілі, які повинні бути транспоновані в національне законодавство державами-членами.

Особливості полісів:

1. **Цілі:** Директиви встановлюють спільні цілі або стандарти, які повинні бути досягнуті в державах-членах. Вони пропонують гнучкість у реалізації та враховують різні правові та інституційні структури держав-членів.
2. **Зобов'язання транспонувати:** Держави-члени зобов'язані транспонувати цілі Директив у національне законодавство. Однак вони мають деяку свободу у виборі відповідних засобів досягнення цих цілей.
3. **Адаптація до національних обставин:** оскільки директиви вимагають транспонування в національне законодавство, держави-члени можуть адаптувати точні заходи та правила до своїх власних правових, економічних та соціальних умов.
4. **Часові рамки:** Директиви часто передбачають часові рамки, протягом яких держави-члени повинні прийняти необхідне національне законодавство.

Приклади правил:

1. **Права працівників:** Може існувати директива, що встановлює мінімальні стандарти прав працівників у державах-членах, такі як робочий час, охорона праці та безпека та рівне ставлення.
2. **Охорона навколишнього середовища:** директива може встановлювати загальні цілі для охорони навколишнього середовища, такі як скорочення викидів або сприяння поновлюваним джерелам енергії.
3. **Захист прав споживачів:** Директиви можуть встановлювати стандарти захисту споживачів, такі як правила безпеки продукції або маркування харчових продуктів.
4. **Охорона здоров'я:** директива може встановити гармонізовані стандарти охорони здоров'я для поліпшення якості охорони здоров'я в усьому ЄС.

Процедури видання директив:

1. **Ініціатива:** Як і у випадку з регламентами, Європейська Комісія має право ініціативи видавати директиви. Він пропонує законодавство, яке потім обговорюється Європейським парламентом і Радою.
2. **Процедура спільного рішення :** За загальним правилом, використовується звичайна законодавча процедура, в якій Європейський Парламент та Рада спільно голосують за пропозицію Комісії.

UKRAINIANS INTERNATIONAL e.V.

3. **Припущення:** Коли Європейський Парламент та Рада ухвалюють директиву, держави-члени зобов'язані транспонувати цілі директиви в національне законодавство.

Директиви забезпечують спосіб просування спільних стандартів і цілей в усьому ЄС, в той же час надаючи державам-членам гнучкість для адаптації цих цілей до їх конкретних обставин. Вони допомагають досягти певного ступеня узгодженості в різних сферах політики, одночасно враховуючи національні відмінності.

3.1.3 Рішення

Рішення – це ще один інструмент європейського права, який використовується інституціями ЄС для вирішення конкретних окремих питань або вирішення конкретних ситуацій. У порівнянні з регламентами та директивами, рішення мають обмежену сферу застосування і часто адаптуються до конкретних одержувачів або випадків.

Характеристика дозволів:

1. **Конкретні індивідуальні питання:** рішення стосуються конкретних фактів, окремих питань або окремих випадків. Вони можуть бути спрямовані на конкретні установи, організації або окремих осіб.
2. **Обов'язкові:** Резолюції є обов'язковими для тих, кому вони адресовані. За ними повинні слідувати одержувачі.
3. **Цільовий вплив:** Рішення можуть бути спрямовані на конкретні держави-члени, установи або окремих осіб і спрямовані на їхні потреби або вимоги.
4. **Обмежена сфера застосування:** Оскільки рішення пристосовані до конкретних випадків або питань, вони часто мають обмежену сферу застосування і не застосовуються автоматично до всіх держав-членів.

Приклади резолюцій:

1. **Гранти:** Рішення може присуджувати гранти або фінансування конкретній державі-члену для конкретного проекту.
2. **Дозволи:** Рішення може надати дозвіл на будівництво конкретної інфраструктури або установки в державі-члені.
3. **Санкції:** Рішення може накласти санкції на державу-члена або особу, яка порушила законодавство ЄС.
4. **Укладання контрактів:** Інституції ЄС можуть приймати рішення про затвердження міжнародних договорів або угод.

Порядок прийняття рішень:

1. **Ініціатива:** Рішення можуть прийматися різними інституціями ЄС, залежно від контексту та правової основи.
2. **Процедура отримання згоди:** У деяких випадках для прийняття рішень потрібна згода певних інститутів або органів, таких як Європейський парламент.
3. **Прийняття:** Після прийняття рішення компетентними установами або органами воно стає остаточним і застосовується до відповідних одержувачів.

UKRAINIANS INTERNATIONAL e.V.

Рішення є гнучким інструментом для створення цілеспрямованих заходів і рішень конкретних випадків або питань. Вони дозволяють інституціям ЄС гнучко реагувати на конкретні потреби чи виклики, не маючи повного впливу регламентів чи директив.

3.1.4 Рекомендації та думки

На додаток до регламентів, директив та рішень, рекомендації та висновки є важливими інструментами в Європейському Союзі (ЄС) для надання політичних керівних принципів, порад та експертних висновків з конкретних питань чи тем. На відміну від попередніх документів, рекомендації та висновки не є юридично обов'язковими, але служать для надання рекомендацій та підтримки.

Рекомендації:

1. **Керівні принципи та настанови: рекомендації** містять поради або рекомендації щодо конкретних політичних або практичних питань. Вони часто адресуються державам-членам або іншим зацікавленим сторонам.
2. **Просування найкращих практик:** Рекомендації можуть висвітлювати найкращі практики або підходи та заохочувати держави-члени до їх прийняття.
3. **Гармонізація практик:** Рекомендації можуть допомогти гармонізувати практику в державах-членах з метою покращення співпраці та координації.

Думки:

1. **Думки експертів:** Думки часто надходять від експертів, з якими консультувалися з конкретних тем. Вони можуть бути засновані на технічній або науковій інформації.
2. **Оцінка впливу:** думки можуть аналізувати та оцінювати вплив заходів чи політики.
3. **Консультативні установи :** Висновки можуть бути підготовлені науковими комітетами, групами або експертами для допомоги інституціям ЄС у прийнятті рішень.

Важливість рекомендацій та думок:

1. **Постачальник джерел даних: Рекомендації та висновки** надають експертні знання, наукові докази та найкращі практики інституціям ЄС та державам-членам.
2. **Керівництво:** Вони можуть служити керівництвом, коли справа доходить до розробки політики, законодавства або практики.
3. **Підтримка прийняття рішень:** Рекомендації та висновки підтримують інституції ЄС у процесах прийняття рішень, надаючи всебічну оцінку варіантів.
4. **Прозорість:** Публікація рекомендацій та висновків сприяє прозорості та дозволяє проводити інформовані публічні дебати.
5. **Сприяння узгодженості:** Рекомендації та думки сприяють узгодженості політики та дій ЄС шляхом створення спільної бази знань.

Рекомендації та думки є важливими інструментами для залучення експертних знань та порад до політики ЄС. Вони допомагають приймати обґрунтовані рішення на основі досвіду та наукових доказів та сприяють гармонізації практик та підходів у всьому ЄС.

3.2.1 Права ініціативи Комісії, Європейського Парламенту та Ради

UKRAINIANS INTERNATIONAL e.V.

У Європейському Союзі (ЄС) різні інститути мають право вносити законодавчі пропозиції. Ці права ініціативи є основоположними механізмами формування законодавства ЄС. Європейська комісія, Європейський Парламент та Рада мають власні права ініціативи, з різними компетенціями та процедурами.

Право ініціативи Європейської Комісії:

1. **Монополія на певні сфери політики:** Європейська Комісія має монополію на законодавчі пропозиції в певних сферах політики, зокрема тих, що стосуються внутрішнього ринку, питань конкуренції, сільського господарства, торгівлі, навколишнього середовища тощо.
2. **Незалежне право ініціативи:** Комісія може самостійно розробляти та подавати законодавчі пропозиції, не залежачи від інших інституцій.
3. **Співпраця з іншими установами:** Комісія часто консультується з Європейським Парламентом та Радою, перш ніж представити законодавчу пропозицію, щоб забезпечити врахування інтересів та перспектив різних інституцій.

Право ініціативи Європейського Парламенту:

1. **Ініціатива більшості:** Європейський парламент може попросити Європейську комісію виступити з конкретною пропозицією. Для цього потрібна більшість депутатів і не менше третини голосів.
2. **Політичний важіль:** Європарламент може використовувати право ініціативи для здійснення політичного тиску та винесення певних питань на порядок денний.
3. **Сфери зі спільним правом ініціативи:** У деяких сферах політики, таких як економічна та соціальна політика, Європейський Парламент та Рада поділяють право ініціативи.

Право ініціативи Ради:

1. **Сфери спільної ініціативи:** Як згадувалося вище, Рада та Європейський Парламент поділяють право ініціативи в деяких сферах політики, що означає, що і Рада, і Парламент можуть висувати пропозиції.
2. **Ініціатива більшості: У Раді** держава-член або Європейська Комісія можуть внести законодавчу пропозицію. Держава-член може зробити це за підтримки більшості держав-членів.

Права ініціативи різних інституцій розроблені таким чином, щоб забезпечити збалансоване законодавство. Вони дозволяють інституціям ЄС привнести свої відповідні перспективи, компетенцію та політичні пріоритети до законодавчого процесу. Це сприяє демократії, врахуванню різноманітності країн-членів ЄС та досягненню спільних цілей.

3.2.2 Процедури спільного рішення та звичайна законодавча процедура

Процедура спільного рішення, також відома як звичайна законодавча процедура, є важливою частиною законодавчого процесу в Європейському Союзі (ЄС). Вони стосуються співпраці між Європейським парламентом та Радою Європейського Союзу у прийнятті правових актів ЄС, таких як регламенти та директиви. Ці процедури гарантують, що обидві установи однаково залучені до законодавства.

Характеристика процедур спільного рішення:

UKRAINIANS INTERNATIONAL e.V.

1. **Рівна участь:** і Європейський Парламент, і Рада мають однакове значення в процедурах спільного прийняття рішень. Обидві інституції мають узгодити остаточний текст акта.
2. **Два читання:** Законодавчий процес зазвичай включає два читання, одне в Європейському парламенті та одне в Раді. У деяких випадках для вирішення розбіжностей може знадобитися третє читання.
3. **Компромісні переговори: якщо** Європейський парламент і Рада мають різні позиції, вони повинні домовитися про спільний текст переговорів.
4. **Кінцеві терміни:** Існують чіткі терміни для кожного читання та переговорів між інституціями, щоб гарантувати, що законодавчий процес не затягується без потреби.

Порядок прийняття спільного рішення:

1. **Перше читання:** Європейська комісія представляє свою пропозицію. Європарламент розглядає пропозицію, вносить поправки і приймає свою позицію.
2. **Висновок Ради:** Рада розгляне пропозицію та внесе можливі поправки. Рада ухвалює спільну позицію та направляє її до Європейського парламенту.
3. **Друге читання:** Європейський Парламент вивчає позицію Ради та може запропонувати подальші поправки. Якщо парламент і Рада не можуть дійти згоди, вступає в силу так зване «рішення про відстрочку», при якому законодавчий процес тимчасово зупиняється, щоб дозволити компромісні переговори.
4. **Компромісні переговори:** Представники Європейського Парламенту та Ради зустрічаються для досягнення компромісу та доопрацювання тексту акта.
5. **Прийняття:** Якщо буде досягнуто згоди між Європейським Парламентом та Радою, текст акта буде офіційно прийнятий.

Процедури спільного прийняття рішень зміцнюють демократичну легітимність законодавства ЄС, оскільки вони залучають Європейський Парламент та Раду на рівних засадах до процесу. Це допомагає забезпечити належне врахування інтересів громадян ЄС та схвалення законодавства ЄС обома інституціями.

3.2.3 Роль національних парламентів у законодавчому процесі ЄС

Національні парламенти країн-членів ЄС відіграють важливу роль у законодавчому процесі ЄС. Хоча прийняття рішень відбувається на європейському рівні, перед національними парламентами стоїть завдання втілити інтереси і точки зору своїх країн в законодавчий процес ЄС і стежити за дотриманням принципу субсидіарності.

Роль національних парламентів:

1. **Контроль субсидіарності:** Контроль субсидіарності є центральним елементом ролі національних парламентів. Це означає, що національні парламенти розглядатимуть, чи є запропонований акт ЄС необхідним на рівні ЄС, чи було б краще розглядати його на національному чи регіональному рівні.
2. **Система раннього попередження:** Європейська комісія зобов'язана подавати всі законодавчі пропозиції національним парламентам. Національні парламенти мають кінцевий термін, щоб висловити свою думку щодо дотримання принципу субсидіарності.
3. **Обмін інформацією:** Національні парламенти мають право отримувати інформацію про законодавчі пропозиції ЄС та брати участь в обговореннях щодо них. Це дозволяє національним парламентам оцінювати вплив законодавства ЄС на свої країни.

UKRAINIANS INTERNATIONAL e.V.

4. **Право на політичний діалог:** національні парламенти можуть висловлювати свої погляди, занепокоєння та рекомендації щодо законодавчого процесу ЄС. Вони також можуть брати участь у політичних діалогах з Європейською комісією, Європейським парламентом та Радою.

Умови контролю субсидіарності:

1. **Протокол про** субсидіарність: Протокол про субсидіарність є частиною договорів ЄС і встановлює, як контроль субсидіарності повинен здійснюватися національними парламентами.
2. **Детальний аналіз:** Національні парламенти оцінять, чи можна краще розглядати запропоноване законодавство ЄС на національному, регіональному чи місцевому рівні, і чи пропонує рівень ЄС додану вартість.
3. **Формальний висновок:** Якщо третина або більше національних парламентів вважають, що пропозиція порушує принцип субсидіарності, може бути видана «жовта картка». Це призведе до повторного розгляду пропозиції Єврокомісією.

Роль національних парламентів у законодавчому процесі ЄС сприяє демократії, прозорості та врахуванню національних інтересів. Це допомагає забезпечити, щоб законодавство ЄС відповідало принципу субсидіарності та поважало компетенцію держав-членів. Це сприяє ефективній співпраці між ЄС та його державами-членами.

4. Політика Європейського Союзу

4.1 Внутрішній ринок та економічна політика

4.1.1 Чотири основні свободи внутрішнього ринку

Чотири основні свободи внутрішнього ринку є фундаментальними принципами Європейського Союзу (ЄС), спрямованими на створення загальної економічної зони, в якій гарантується вільний рух товарів, послуг, людей і капіталу. Ці фундаментальні свободи мають важливе значення для створення інтегрованого та конкурентного внутрішнього ринку.

1. Вільний рух товарів:

Вільний рух товарів означає, що товари та продукти можуть торгуватися між країнами-членами ЄС без тарифів, обмежень чи дискримінації. Ця свобода спрямована на усунення бар'єрів у торгівлі та створення спільного ринку товарів.

2. Свобода надання послуг:

Вільний рух послуг дозволяє постачальникам послуг пропонувати свої послуги в інших державах-членах, не долаючи зайвих перешкод. Це сприяє транскордонній мобільності постачальників послуг та розширює доступ до різних послуг по всьому ЄС.

3. Вільне пересування осіб:

Вільне пересування осіб дає громадянам ЄС право на проживання, роботу, навчання або проживання в іншій державі-члені ЄС. Ця свобода сприяє мобільності робочої сили, культурному обміну та інтеграції.

4. Вільний рух капіталу:

Вільний рух капіталу дозволяє капіталу, платежам та інвестиціям вільно переміщатися між державами-членами. Це допомагає активізувати інвестиції, фінансувати бізнес та зміцнити фінансовий ринок ЄС.

Чотири основні свободи тісно пов'язані і доповнюють одна одну, створюючи інтегрований внутрішній ринок. Вони є невід'ємною частиною європейської інтеграції та сприяли економічному динамізму, зростанню та конкурентоспроможності в ЄС. Тим не менш, такі виклики, як соціальний захист, трудові стандарти та захист споживачів і навколишнього середовища, можуть виникнути в цьому контексті і повинні бути враховані в збалансованих рамках.

4.1.2 Зона євро та Економічний і валютний союз

Єврозона - це група країн-членів ЄС, які використовують євро як спільну валюту. Введення євро і створення Економічного і валютного союзу (ЕВС) стали важливими кроками на шляху поглиблення економічної інтеграції в Європейський Союз (ЄС).

UKRAINIANS INTERNATIONAL e.V.

Характеристика єврозони:

1. **Загальна валюта:** країни-члени єврозони прийняли євро як свою офіційну валюту. Це полегшує торгівлю, інвестиції та свободу пересування всередині цих країн.
2. **Спільна грошово-кредитна політика:** Європейський центральний банк (ЄЦБ) відповідає за грошово-кредитну політику єврозони. Він приймає рішення щодо процентної ставкової політики, грошової маси та інших грошових питань.
3. **Пакт стабільності та зростання:** держави-члени єврозони узгодили Пакт стабільності та зростання, метою якого є забезпечення фінансової дисципліни та сталої фінансової політики.
4. **Координація економічної політики:** Держави-члени єврозони тісно співпрацюють для координації економічної політики, такої як фінансова дисципліна, структурні реформи та сприяння зростанню.

Виклики, що стоять перед єврозоною:

1. **Економічні розбіжності:** економічні умови та результати діяльності країн-членів єврозони можуть відрізнятись, що може призвести до дисбалансу.
2. **Бюджетна дисципліна:** Дотримання фінансових правил може бути складним завданням під час економічних труднощів.
3. **Фінансовий союз:** Хоча єврозона має спільну валюту, вона не має повноцінного фінансового союзу, що може ускладнити скоординоване реагування на кризи.
4. **Соціальна інклюзивність:** Хоча єврозона сприяла економічній інтеграції, соціальні відмінності та нерівність між державами-членами залишаються актуальними.

Економічний і валютний союз та єврозона мають на меті сприяти економічній інтеграції та стабільності в ЄС. Однак єврозона також створює проблеми, які вимагають постійного коригування економічного управління та тісної співпраці між державами-членами з метою отримання всіх переваг єдиної валюти при одночасному підвищенні економічної стійкості.

UKRAINIANS INTERNATIONAL e.V.

4.2 Зовнішня політика та політика безпеки

4.2.1 Спільна зовнішня та безпекова політика (СЗБП)

Спільна зовнішня та безпекова політика (СЗБПП) – це територія Європейського Союзу (ЄС), яка зосереджується на спільному розробці зовнішньої політики та стратегій безпеки. Метою є зміцнення міжнародної присутності ЄС, сприяння миротворчій діяльності та представлення цінностей та інтересів ЄС на глобальному рівні.

Характеристики СЗБПП:

1. **Співпраця та координація:** Держави-члени ЄС працюють разом у СЗБПП для вироблення та захисту спільної позиції з міжнародних питань. Це включає дипломатичні дії, врегулювання криз та вирішення конфліктів.
2. **Інструменти зовнішньої політики:** ЄС використовує широкий спектр інструментів зовнішньої політики, включаючи політичний діалог, економічне співробітництво, гуманітарну допомогу, співпрацю в галузі розвитку та санкції.
3. **Політика безпеки та оборони:** СЗБПП також включає Спільну політику безпеки та оборони (СПБО), яка надає можливість для військових операцій та миротворчих операцій.
4. **Стратегічна автономія:** ЄС прагне більшої стратегічної автономії, щоб бути здатним незалежно реагувати на міжнародні виклики та захищати свої інтереси.

Інструменти та заходи СЗБПП:

1. **Політичний діалог:** ЄС веде політичний діалог з третіми країнами, міжнародними організаціями та регіональними суб'єктами для вироблення спільних позицій з таких питань, як права людини, демократія, безпека та економіка.
2. **Дипломатія та посередництво:** ЄС може використовувати дипломатичні засоби для посередництва в міжнародних конфліктах та сприяння миру.
3. **Економічне співробітництво:** ЄС використовує економічні та торговельні важелі для здійснення впливу та досягнення політичних цілей.
4. **Співпраця в галузі розвитку та гуманітарна допомога:** ЄС використовує свої фінансові ресурси для підтримки проектів розвитку та надання гуманітарної допомоги в кризових районах.
5. **Спільна політика безпеки та оборони:** CSDP дозволяє ЄС проводити цивільні та військові операції з врегулювання криз, запобігання конфліктам та підтримання миру.

СЗБПП стикається з такими викликами, як єдність між державами-членами з питань зовнішньої політики, послідовність дій та повага до стратегічної автономії ЄС. Тим не менш, СЗБПП є важливим кроком на шляху сприяння миру, стабільності та міжнародному співробітництву між державами-членами ЄС та їх партнерами в усьому світі.

4.2.2 Європейська політика безпеки і оборони (ЄПБО)

Європейська політика безпеки та оборони (ЄПБО) є невід'ємною частиною Спільної зовнішньої та безпекової політики (СЗБПП) Європейського Союзу (ЄС). ЄПБО має на меті підвищити спроможність ЄС діяти під час криз і конфліктів за межами своєї території та сприяти підтриманню миру.

UKRAINIANS INTERNATIONAL e.V.

Характеристика ЄПБО:

1. **Цивільні і військові заходи:** Європейська політика безпеки і оборони включає як цивільні, так і військові інструменти і заходи. Це дозволяє ЄС гнучко реагувати на широкий спектр загроз безпеці та криз.
2. **Врегулювання криз та підтримання миру:** Європейська політика безпеки і оборони (ESDP) спрямована на втручання у кризи і конфлікти з метою збереження миру, запобігання конфліктам і сприяння сталим рішенням.
3. **Міжнародне співробітництво:** ЄС тісно співпрацює з міжнародними організаціями, такими як Організація Об'єднаних Націй (ООН) і НАТО, для планування і проведення місій з безпеки і підтримання миру.
4. **Цивільно-військова координація:** Європейська політика безпеки і оборони сприяє тісній співпраці між цивільними і військовими дійовими особами з метою забезпечення комплексного підходу до складних кризових ситуацій.

Інструменти та заходи ЄПБО:

1. **Цивільні місії:** ЄС може розгорнути цивільні місії для підтримки поліції, верховенства права, прав людини та інституційного будівництва в кризових регіонах.
2. **Військові операції:** ЄС може проводити військові операції для врегулювання криз і забезпечення миру. Це може бути гуманітарна допомога, евакуація громадян або примус до миру.
3. **Розбудова миру та розбудова потенціалу:** Європейська політика безпеки і оборони може також підтримувати розбудову потенціалу країн-партнерів для сприяння сталим мирним рішенням.
4. **Врегулювання криз та запобігання конфліктам:** ЄС може втрутитися на ранній стадії, щоб запобігти або обмежити конфлікти, використовуючи дипломатичні засоби, політичний діалог та превентивні заходи.

Європейська політика безпеки і оборони сприяє зміцненню безпекового та оборонного потенціалу Європи і дозволяє ЄС реагувати на глобальні загрози безпеці. Вона також підтримує сприяння стабільності, миру і демократичному розвитку в зонах конфліктів по всьому світу. Проте імплементація Європейської політики безпеки і оборони вимагає тісної координації між державами-членами ЄС і готовності взяти на себе відповідальність за спільну безпеку.

4.3 Екологічна політика та сталий розвиток

4.3.1 Сприяння захисту навколишнього середовища та пом'якшенню наслідків зміни клімату в ЄС

Сприяння захисту навколишнього середовища та клімату є центральними цілями Європейського Союзу (ЄС). ЄС прагне захищати навколишнє середовище, використовувати природні ресурси та боротися зі зміною клімату. Це досягається шляхом поєднання законодавства, політики та міжнародного співробітництва.

Характеристики екологічної та кліматичної політики ЄС:

1. **Екологічне законодавство:** ЄС прийняв широкий спектр законів для захисту навколишнього середовища. Сюди входять такі сфери, як забруднення повітря та води, поводження з відходами, охорона природи, регулювання хімічних речовин тощо.
2. **Кліматична політика:** Мета ЄС – стати кліматично нейтральним до 2050 року та значно скоротити викиди парникових газів. Важливу роль у цьому відіграють заходи щодо сприяння відновлюваним джерелам енергії, енергоефективності та стійкій мобільності.
3. **Сталий розвиток:** ЄС приймає підхід до сталого розвитку, який поєднує економічні, соціальні та екологічні аспекти для забезпечення довгострокового процвітання та якості життя.

Інструменти та заходи:

1. **Схема торгівлі викидами (EU ETS):** EU ETS є найбільшою схемою торгівлі викидами у світі та спрямована на скорочення викидів парникових газів у промисловості шляхом торгівлі дозволами на викиди.
2. **Відновлювані джерела енергії:** ЄС сприяє розширенню відновлюваних джерел енергії, таких як вітер, сонячна енергія та біомаса, з метою зменшення залежності від викопного палива.
3. **Енергоефективність:** ЄС впроваджує заходи з підвищення енергоефективності в будівлях, транспорті та промисловості з метою зменшення споживання енергії.
4. **Директиви про охорону навколишнього середовища:** ЄС випустив широкі екологічні директиви, що охоплюють такі аспекти, як якість повітря та води, управління відходами, захист видів та оцінка впливу на навколишнє середовище.
5. **Кліматичне фінансування:** ЄС підтримує країни, що розвиваються, в адаптації до зміни клімату та реалізації кліматичних дій шляхом фінансової підтримки.

Сприяння навколишньому середовищу та пом'якшенню наслідків зміни клімату в ЄС має вирішальне значення для обмеження негативних наслідків зміни клімату та забезпечення екологічної стійкості. ЄС також на міжнародному рівні відданий імплементації Паризької угоди та співпраці з іншими країнами для досягнення глобальних кліматичних цілей. Досягнення цих цілей вимагає постійної адаптації політики та мобілізації ресурсів.

4.3.2 Реалізація цілей сталого розвитку та керівних принципів охорони навколишнього середовища

UKRAINIANS INTERNATIONAL e.V.

Реалізація цілей сталого розвитку та екологічних директив у Європейському Союзі (ЄС) вимагає скоординованих зусиль на різних рівнях, від інституцій ЄС до держав-членів. Ці цілі та керівні принципи спрямовані на сприяння охороні навколишнього середовища, сталому розвитку та боротьбі зі зміною клімату.

Umsetzungsprozess:

1. **Законодавство та стандарти:** ЄС приймає широкий спектр екологічних директив та законів, прийнятих інституціями ЄС, такими як Європейська комісія, Європейський парламент та Рада. Ці керівні принципи встановлюють мінімальні стандарти охорони навколишнього середовища та сталих практик.
2. **Транспонування в національне законодавство:** Держави-члени зобов'язані транспонувати директиви ЄС у національне законодавство. Це включає адаптацію свого національного законодавства до вимог директив ЄС.
3. **Моніторинг та правозастосування: ЄС та** держави-члени контролюють імплементацію директив та дотримання екологічного законодавства. Недотримання може призвести до судових позовів та санкцій.
4. **Звітність та оцінка:** ЄС проводить регулярні оцінки для моніторингу прогресу в імплементації екологічних директив. Держави-члени повинні подавати звіти про свої імплементаційні зусилля.

Приклади екологічної політики:

1. **Водна рамкова директива:** Ця директива спрямована на підвищення якості водних об'єктів в ЄС та забезпечення сталого використання водних ресурсів.
2. **Директиви про якість повітря :** Ці директиви встановлюють граничні значення для забруднюючих речовин у повітрі з метою захисту якості повітря та забезпечення здоров'я громадян.
3. **Рамкова директива про відходи:** Ця директива встановлює принципи управління відходами, включаючи запобігання, переробку та утилізацію відходів.
4. **Директива про відновлювані джерела енергії:** Ця директива спрямована на збільшення частки відновлюваних джерел енергії в енергетичному балансі ЄС.

Проблеми впровадження:

1. **Координація:** Імплементація вимагає тісної співпраці між інституціями ЄС, державами-членами, місцевими органами влади та іншими суб'єктами.
2. **Бюрократія та брак потенціалу:** імплементація складних директив часто вимагає значних ресурсів та потенціалу, особливо в менших державах-членах.
3. **Опір змінам :** У деяких випадках економічні інтереси або політичні проблеми можуть перешкоджати реалізації.

Реалізація цілей сталого розвитку та політики охорони навколишнього середовища має вирішальне значення для захисту довгострокового здоров'я навколишнього середовища, якості життя громадян та майбутнього майбутніх поколінь. Це вимагає постійних зусиль на національному рівні та рівні ЄС для ефективної імплементації директив та досягнення їх цілей.

UKRAINIANS INTERNATIONAL e.V.

4.4 Соціальна політика та політика зайнятості

4.4.1 Сприяння соціальним правам та інтеграції ринку праці

Промування соціальних прав та інтеграція в ринок праці є важливими компонентами соціального виміру Європейського Союзу (ЄС). ЄС прагне сприяти соціальній справедливості, боротися з соціальною ізоляцією та забезпечити, щоб усі громадяни мали доступ до адекватних соціальних послуг та можливостей.

Промування соціальних прав:

1. **Європейська опора соціальних прав:** Європейська опора соціальних прав – це ініціатива, яка включає 20 принципів та прав у сферах рівних можливостей, умов праці, соціального захисту та соціальної інтеграції. Він служить керівництвом для соціальної політики ЄС та держав-членів.
2. **Соціальний діалог:** ЄС сприяє соціальному діалогу між роботодавцями, працівниками та урядами з метою пошуку спільних рішень соціальних проблем та проблем ринку праці.
3. **Умови праці:** ЄС встановлює стандарти для справедливих умов праці, включаючи режим робочого часу, здоров'я та безпеку на роботі та захист прав працівників.

Arbeitsmarktintegration:

1. **Політика зайнятості:** ЄС сприяє створенню робочих місць та можливостям працевлаштування за допомогою таких заходів, як реформи ринку праці, розвиток навичок та підтримка довгострокових безробітних.
2. **Працевлаштування молоді:** Ініціатива «Гарантія молоді» спрямована на те, щоб запропонувати молодим людям роботу, навчання, навчання або стажування протягом чотирьох місяців після завершення освіти або безробіття.
3. **Мобільність робочої сили:** ЄС сприяє вільному пересуванню працівників у межах ЄС для полегшення доступу до можливостей працевлаштування в інших державах-членах.

Проблеми:

1. **Безробіття:** особливо під час економічних криз, безробіття може призвести до соціальних проблем. ЄС впроваджує програми створення робочих місць та професійної підготовки.
2. **Бідність та соціальна ізоляція:** заохочення соціальних прав спрямоване на боротьбу з бідністю та соціальною ізоляцією та забезпечення всім громадянам гідного доходу та доступу до основних послуг.
3. **Нерівність:** ЄС прагне зменшити соціальну нерівність, як всередині, так і між державами-членами.

Промування соціальних прав та інтеграція на ринок праці мають вирішальне значення для забезпечення соціального добробуту громадян, сприяння соціальній згуртованості та зміцненню рівних можливостей. Це допомагає побудувати інклюзивне та справедливе суспільство, де люди можуть розвивати свої здібності, і ніхто не залишається осторонь.

4.4.2 Роль ЄС у боротьбі з бідністю та соціальною ізоляцією

UKRAINIANS INTERNATIONAL e.V.

Європейський Союз (ЄС) відіграє важливу роль у боротьбі з бідністю та соціальною ізоляцією у своїх державах-членах. Ці виклики можуть виникати через економічну нерівність, соціальну несправедливість та структурні проблеми. ЄС розробив різні інструменти та програми для вирішення цих проблем.

Інструменти та програми ЄС для боротьби з бідністю та соціальною ізоляцією:

1. **Європейський соціальний фонд (ESF):** ESF підтримує заходи, спрямовані на покращення працевлаштування, інтеграцію соціально незахищених груп на ринок праці та сприяння соціальній інтеграції.
2. **Соціальний фонд для Європейського Союзу:** Цей фонд спрямований на зміцнення соціальної інтеграції та соціальної згуртованості шляхом надання фінансової підтримки програмам подолання бідності, сприяння освіти та соціальним послугам.
3. **Ініціатива зайнятості молоді:** Ця ініціатива підтримує молодих людей у пошуку роботи, навчанні, стажуванні або навчальних заходах для покращення їхніх можливостей працевлаштування.
4. **Фонд європейської допомоги найбільш знедоленим (FEAD):** FEAD підтримує нужденних людей через продовольчу допомогу, матеріальну підтримку та соціальні послуги.
5. **Програма зайнятості та соціальних інновацій (EaSI):** EaSI сприяє соціальним інноваціям, створенню робочих місць та соціальній інтеграції.

Стратегії та цілі:

1. **Європейський стовп соціальних прав:** Стовп встановлює основні соціальні права та принципи, які підтримують соціальну інтеграцію, справедливі умови праці та рівні можливості для всіх громадян.
2. **Європейська стратегія 2020:** Ця стратегія спрямована на те, щоб зробити зростання більш інклюзивним та стійким шляхом встановлення цілей щодо зайнятості, освіти та зменшення бідності.
3. **Порядок денний сталого розвитку до 2030 року:** ЄС переслідує Цілі сталого розвитку Організації Об'єднаних Націй, включаючи викорінення бідності, освіти та гендерну рівність.

Проблеми:

1. **Економічна та соціальна нерівність:** ЄС має справу зі структурною нерівністю та економічною нерівністю між державами-членами та всередині суспільств.
2. **Міграція та інтеграція:** інтеграція мігрантів у суспільство та ринок праці є важливим соціальним викликом.
3. **Демографічні зміни:** Демографічні зміни, особливо старіння населення, вимагають заходів щодо забезпечення соціального захисту та пенсійного забезпечення.

Роль ЄС у боротьбі з бідністю та соціальною ізоляцією полягає у сприянні соціальній справедливості, рівним можливостям та соціальній інтеграції. Через свої програми, політику та дії ЄС прагне покращити добробут усіх громадян та створити інклюзивне суспільство, де кожен має можливість повністю розкрити свій потенціал.

5. Відносини Європейського Союзу з державами-членами

5.1 Принцип субсидіарності та розподілу компетенції між ЄС та державами-членами

Принцип субсидіарності є основоположним принципом Європейського Союзу (ЄС), який регулює розподіл компетенцій між ЄС та державами-членами. У ньому зазначено, що рішення повинні прийматися на рівні, найближчому до зацікавлених громадян, якщо немає чітких причин для спільного регулювання ЄС.

Принцип субсидіарності в деталях:

1. **Децентралізоване прийняття рішень:** Принцип субсидіарності підкреслює, що політичні рішення повинні прийматися на найнижчому можливому рівні, щоб забезпечити більшу близькість до зацікавлених осіб та більшу ефективність.
2. **Райони з транскордонним впливом:** ЄС повинен зосередитися на сферах, які мають транскордонний вплив і, отже, можуть бути краще регульовані на європейському рівні.
3. **Пропорційність:** Принцип субсидіарності також підкреслює необхідність того, щоб дії ЄС були пропорційними поставленій меті. Це означає, що ЄС повинен діяти лише в тому випадку, якщо цілі не можуть бути достатньо досягнуті лише державами-членами.

Розподіл обов'язків:

ЄС має обмежену кількість компетенцій, які закріплені в договорах ЄС. Розподіл компетенцій між ЄС та державами-членами здійснюється за принципом спільної, виключної та підтримуючої компетенції.

1. **Виняткові компетенції:** ЄС має виняткову компетенцію в таких сферах, як митний союз, конкурентна політика та торговельна політика. Тут можуть діяти лише інституції ЄС.
2. **Спільні компетенції:** У більшості сфер політики, таких як охорона навколишнього середовища, захист споживачів та транспорт, ЄС та держави-члени поділяють компетенції. ЄС встановлює мінімальні стандарти, в той час як держави-члени можуть укласти додаткові угоди.
3. **Підтримка компетенцій:** У деяких сферах, таких як освіта та культура, держави-члени несуть основну відповідальність. Однак ЄС може вживати заходів для підтримки співпраці між державами-членами.

Subsidiaritätskontrolle:

Принцип субсидіарності контролюється «перевіркою субсидіарності». Коли пропонується захід ЄС, національні парламенти розглядають, чи можна краще регулювати цей захід на національному або регіональному рівні. Якщо достатня кількість національних парламентів висловить занепокоєння, пропозиція буде розглянута.

Принцип субсидіарності спрямований на забезпечення того, щоб рішення приймалися на належному рівні, а ЄС діяв лише тоді, коли це необхідно та ефективно. Вона поважає різноманітність держав-членів і сприяє демократичній участі на всіх рівнях.

UKRAINIANS INTERNATIONAL e.V.

5.2 Роль регіонів та міст у політиці ЄС

Регіони та міста відіграють важливу роль у політиці Європейського Союзу (ЄС). Вони безпосередньо залежать від впливу законодавства та програм ЄС і сприяють реалізації та формуванню європейської політики. ЄС визнає важливість регіонального та міського рівнів для ефективного та орієнтованого на громадян формування політики.

Роль регіонів і міст:

1. **Імплементация законодавства ЄС: регіони та міста** часто несуть відповідальність за імплементацию законів та програм ЄС на місцевому та регіональному рівнях. Вони впроваджують європейські стандарти у сферах охорони довкілля, транспорту, освіти тощо.
2. **Залучення до процесу розробки політики:** Європейська Комісія та інші інституції ЄС часто консультуються з регіонами та містами при розробці нових політичних пропозицій. Це робиться за допомогою консультацій, діалогів та заходів.
3. **Європейський комітет регіонів (CoR):** CoR є консультативно-дорадчим органом, що складається з представників регіональних та місцевих органів влади. Це вносить погляди регіонів та міст у дискусію про політику ЄС.
4. **Побратимство міст та створення мереж:** Багато міст працюють разом через кордони для обміну передовим досвідом та вирішення спільних проблем. Ці партнерства та мережі зміцнюють регіональний обмін та співпрацю.

Переваги регіонального та міського рівня:

1. **Близькість до громадян:** Регіональний та міський рівень часто ближче до громадян і може краще зрозуміти їхні потреби та проблеми.
2. **Різноманіття та гнучкість:** регіони та міста мають різні потреби та виклики. Вони можуть більш гнучко реагувати на місцеві умови та розробляти індивідуальні рішення.
3. **Інновації:** міста часто є центрами інновацій і можуть ініціювати пілотні проекти для нових ідей та підходів, які пізніше можуть бути поширені на більші території.

Проблеми:

1. **Брак потенціалу:** не всі регіони та міста мають однакові ресурси для реалізації програм ЄС або участі в обговореннях політики.
2. **Координація:** політика ЄС вимагає тісної співпраці між різними рівнями адміністрації, що іноді може бути складним завданням.
3. **Принцип субсидіарності:** тлумачення принципу субсидіарності та розподілу компетенцій між ЄС та державами-членами може бути складним.

Роль регіонів та міст у політиці ЄС підкреслює важливість багаторівневого підходу до формування політики. Тісна співпраця між ЄС, державами-членами, регіонами та містами має вирішальне значення для пошуку ефективних та орієнтованих на громадян рішень сьогоденних викликів.

5.3 Можливості участі громадян та важливість громадянського суспільства

Європейський Союз (ЄС) прагне розширити залучення громадян до процесу прийняття політичних рішень та визнає важливість громадянського суспільства у формуванні демократичної та

UKRAINIANS INTERNATIONAL e.V.

орієнтованої на громадян політики. Участь громадян та співпраця з громадянським суспільством є фундаментальними елементами європейського принципу демократії.

Можливості для участі громадян:

1. **Європейська громадянська ініціатива (ECI):** ECI дозволяє групі з щонайменше одного мільйона громадян з різних держав-членів ЄС звернутися до Європейської комісії з проханням розглянути законодавчу пропозицію з конкретного питання.
2. **Консультації та публічні консультації:** Європейська Комісія часто консультується з громадськістю та зацікавленими сторонами під час розробки нових законодавчих пропозицій. Онлайн-опитування та консультації надають громадянам можливість висловити свою думку.
3. **Участь у політичних дискусіях :** Громадяни можуть брати участь у публічних заходах, конференціях та діалогах, щоб поділитися своїми думками та поділитися ідеями.

Важливість громадянського суспільства:

1. **Адвокація:** Громадянське суспільство, що складається з неурядових організацій (НУО), громадських ініціатив, профспілок, асоціацій та інших груп, представляє інтереси громадян та вносить їхні проблеми в політичний дискурс.
2. **Контроль та нагляд:** Громадянське суспільство відіграє важливу роль у моніторингу політичних рішень та імплементації законів. Це сприяє прозорості та підзвітності інституцій ЄС.
3. **Експертиза та співтворчість:** Організації громадянського суспільства привносять знання та досвід у політичні дискусії та сприяють розробці рішень складних викликів.

Проблеми:

1. **Розмаїття думок:** ЄС представляє широке коло інтересів та поглядів. Завдання полягає в тому, щоб забезпечити репрезентативність участі громадян та охоплення широкого кола думок.
2. **Прозорість та доступ:** ЄС повинен забезпечити, щоб інформація та можливості для участі були доступними для всіх, незалежно від освіти, походження чи соціальних умов.
3. **Ефективність:** Важливо забезпечити, щоб участь громадян насправді була частиною прийняття політичних рішень, а не лише символічною.

Залучення громадян та співпраця з громадянським суспільством мають вирішальне значення для зміцнення демократичної легітимності ЄС, підвищення якості прийняття політичних рішень та забезпечення адекватного врахування інтересів та потреб людей. Це сприяє живій демократії участі на європейському рівні.

6. Політика Європейського Союзу щодо розширення та сусідства

6.1 Критерії та процес розширення ЄС

Розширення Європейського Союзу (ЄС) – це процес, в рамках якого нові країни можуть стати членами ЄС. ЄС встановив чіткі критерії та структурований процес прийняття нових держав-членів, щоб гарантувати, що вони поділяють цінності, норми та стандарти ЄС та здатні виконувати свої зобов'язання як члена.

Копенгагенські критерії:

Копенгагенські критерії – це основні вимоги, яким країни повинні відповідати, щоб стати членами ЄС. Вони були прийняті в Копенгагені в 1993 році.

1. **Політичні критерії:** Країна повинна мати стабільну демократію, гарантувати верховенство права, поважати права людини та захист меншин, а також забезпечувати основні свободи.
2. **Економічні критерії:** країна повинна мати функціонуючу ринкову економіку і бути здатною протистояти конкурентному тиску ЄС і ринковим силам.
3. **Критерій придбання:** країна повинна бути в змозі прийняти та імплементувати законодавство ЄС, так зване "acquis communautaire".

Процес розширення:

1. **Застосування:** країна, зацікавлена в членстві в ЄС, подає офіційну заявку до ЄС.
2. **Передвступна фаза:** До початку переговорів країни-кандидати повинні провести реформи, щоб відповідати Копенгагенським критеріям. Сюди можна віднести політичні, економічні та правові реформи.
3. **Фаза переговорів:** Як тільки Комісія ЄС підтверджує, що країна-кандидат досягла достатнього прогресу, починаються переговори про умови членства. Ці переговори можуть тривати роками.
4. **Завершення переговорів:** Якщо переговори будуть успішно завершені, як країна-кандидат, так і держави-члени ЄС повинні погодитися з договором про вступ.
5. **Ратифікація та референдум:** Договір про вступ повинен бути ратифікований усіма державами-членами ЄС. У деяких країнах референдум також може знадобитися для згоди громадян.
6. **Вступ:** Після ратифікації та виконання всіх умов країна може офіційно стати членом ЄС.

Виклики та оцінка:

Розширення ЄС є складним процесом, який створює виклики з точки зору політичних реформ, економічних коригувань, соціальної інтеграції та інституційної спроможності. Кожен процес вступу оцінюється на індивідуальній основі, і ЄС ретельно відстежує прогрес країни-кандидата, щоб забезпечити дотримання необхідних стандартів.

Розширення ЄС сприяє зміцненню стабільності, процвітання та миру в Європі. Вона розширює внутрішній ринок, сприяє співпраці між країнами та поглиблює європейську інтеграцію.

UKRAINIANS INTERNATIONAL e.V.

6.2 Відносини ЄС із сусідніми країнами

Європейський Союз (ЄС) підтримує тісні відносини зі своїми сусідніми країнами для сприяння стабільності, процвітання та безпеці в регіоні. Ці відносини спрямовані на підтримку політичного та економічного співробітництва, уникнення конфліктів та просування спільних інтересів. Існують різні політичні інструменти та угоди для формування цих відносин.

Politikinstrumente:

1. **Європейська політика сусідства (ЄПС):** ЄПС спрямована на зміцнення співпраці та партнерства між ЄС та його східними та південними сусідами. Вона включає політичне, економічне та галузеве співробітництво, а також підтримку реформ у сусідніх країнах.
2. **Східне партнерство:** Східне партнерство є особливою ініціативою для країн Східної частини Європи. Вона спрямована на сприяння політичній асоціації та економічній інтеграції.
3. **Середземноморська політика:** ЄС також проводить комплексну політику для середземноморських країн для підтримки політичної стабільності та економічного розвитку в регіоні.

Різні формати співпраці:

1. **Угоди про асоціацію :** Ці угоди, такі як Угода про асоціацію ЄС з Україною, дозволяють тісну економічну, політичну та безпекову співпрацю.
2. **Угоди про вільну торгівлю:** ЄС укладає угоди про вільну торгівлю для сприяння торгівлі та економічній інтеграції зі своїми сусідами.
3. **Процеси стабілізації та асоціації:** Ці процеси зосереджені на країнах Західних Балкан і спрямовані на підтримку політичних та економічних реформ для сприяння зближенню ЄС.

Проблеми:

1. **Складна геополітична ситуація:** Сусіди ЄС різноманітні та позначені геополітичними викликами та конфліктами, які можуть вплинути на політичну стабільність та безпеку.
2. **Економічні диспропорції:** відмінності в економічному розвитку та рівні життя між ЄС та його сусідами можуть призвести до напруженості.
3. **Демократичні реформи:** Просування демократії та прав людини в сусідніх країнах може бути складним через різні політичні та культурні контексти.

Відносини ЄС з сусідами є важливою частиною його зовнішньої політики. Вони сприяють стабілізації регіонів, економічній інтеграції та подальшому розвитку миру, безпеки та процвітання в Європі та за її межами.

6.3 Політика Східного партнерства та Євро-Середземноморського партнерства

Політика Східного партнерства та Євро-Середземноморське партнерство є двома важливими ініціативами Європейського Союзу (ЄС), спрямованими на розвиток відносин та співпраці з країнами регіонів Східного та Південного сусідства. Ці партнерства спрямовані на підтримку політичної стабільності, економічного співробітництва та соціального розвитку в постраждалих регіонах.

Східне партнерство:

UKRAINIANS INTERNATIONAL e.V.

Східне партнерство було започатковано у 2009 році і зосереджено на відносинах ЄС із шістьма країнами східної частини Європи:

1. **Вірменія**
2. **Азербайджан**
3. **Білорусь**
4. **Грузія**
5. **Молдова**
6. **Україна**

Цілі Східного партнерства різноманітні:

1. **Сприяння політичній асоціації та економічній інтеграції:** партнерство спрямоване на зміцнення політичних зв'язків та сприяння економічному співробітництву, включаючи угоди про вільну торгівлю та інші економічні домовленості.
2. **Сприяння реформам:** ЄС підтримує реформи в країнах-партнерах для зміцнення демократичного управління, верховенства права, прав людини та економічного розвитку.
3. **Сприяння мобільності:** Східне партнерство сприяє обміну людьми, освітою та знаннями через спрощення візового режиму, програми академічного обміну та інші ініціативи.

Євро-Середземноморське партнерство (середземноморська політика):

Євро-середземноморське партнерство, також відоме як Барселонський процес, було започатковано в 1995 році і охоплює відносини ЄС з країнами середземноморського регіону:

1. **Країни південного узбережжя Середземного моря**
2. **Країни Європейського Середземномор'я**

Цілі євро-середземноморського партнерства подібні до цілей Східного партнерства:

1. **Сприяння політичній стабільності:** партнерство спрямоване на сприяння політичній стабільності та безпеці в регіоні та зміцнення діалогу між країнами.
2. **Сприяння економічній інтеграції:** ЄС прагне зміцнити економічне співробітництво та торгівлю з метою створення економічних можливостей для країн-партнерів.
3. **Сприяння соціальному та культурному співробітництву:** Євро-Середземноморське партнерство сприяє діалогу між культурами та людьми регіону з метою сприяння взаєморозумінню та обміну.

Проблеми:

1. **Політичні виклики:** Геополітична ситуація та політичні події в країнах-партнерах можуть перешкоджати досягненню цілей партнерства.
2. **Економічні диспропорції:** економічні диспропорції між ЄС та країнами-партнерами можуть перешкоджати економічній інтеграції та розвитку.
3. **Питання безпеки:** В обох регіонах конфлікти, тероризм та інші питання безпеки можуть впливати на стабільність і співпрацю.

UKRAINIANS INTERNATIONAL e.V.

Політика Східного партнерства та Євро-Середземноморського партнерства підкреслює важливість співпраці та співпраці з сусідніми країнами ЄС. Через ці партнерства ЄС прагне сприяти політичній стабільності, економічному розвитку та соціальній інтеграції в регіонах та вирішувати спільні виклики.

7. Виклики та майбутні перспективи Європейського Союзу

7.1 Brexit та його наслідки

Термін «Brexit» означає вихід Сполученого Королівства (UK) з Європейського Союзу (ЄС) та Європейського співтовариства з атомної енергії (EURATOM). Brexit був вирішений референдумом 23 червня 2016 року у Великобританії і мав далекосяжні політичні, економічні та соціальні наслідки.

Процедура Brexit:

1. **Референдум:** У червні 2016 року 51,9% виборців у Великобританії проголосували за вихід з ЄС.
2. **Стаття 50:** У березні 2017 року уряд Великобританії активував статтю 50 Договору про Європейський Союз, яка ініціювала офіційний процес виходу.
3. **Переговори:** ЄС і Великобританія домовилися про угоду про вихід, яка регулювала умови виходу і перехідний період.
4. **Дата виходу:** Офіційний вихід Сполученого Королівства з ЄС відбувся 31 січня 2020 року о 23:00 (CET).
5. **Перехідний період:** Перехідний період тривав до 31 грудня 2020 року, протягом якого Великобританія продовжувала дотримуватися правил і законів ЄС під час переговорів про довгострокові відносини.

Наслідки Brexit:

1. **Економічний вплив:** Brexit вплинув на торгівлю між Великобританією та ЄС, особливо завдяки новим митним та торговельним правилам. Компанії повинні були бути готові до бюрократичних перешкод і витрат при переміщенні товарів.
2. **Трудова міграція та свобода пересування:** вільне пересування громадян ЄС до Великобританії та навпаки закінчилося. Це мало наслідки для трудової міграції, ринку праці та доступу до кваліфікованих працівників.
3. **Політична динаміка:** Brexit призвів до переоцінки політичних відносин всередині Великобританії і вплинув на дебати про майбутнє Шотландії та Північної Ірландії.
4. **Міжнародні відносини:** Великобританії довелося вести переговори про нові торговельні угоди з країнами і регіонами за межами ЄС.
5. **Правові та нормативні коригування:** Великобританії довелося переробити своє законодавство та регулювання у багатьох сферах, оскільки вона більше не була пов'язана законодавством ЄС.
6. **Ірландія: Питання** відкритого кордону між Північною Ірландією (частина Великобританії) та Республікою Ірландія (член ЄС) було центральним питанням у переговорах щодо Brexit для захисту мирного процесу в Північній Ірландії.
7. **Єдність ЄС:** Brexit спонукав сам ЄС переосмислити власні виклики та реформи та зміцнити співпрацю між рештою держав-членів.

Виклики та можливості:

1. **Економічні корективи:** Підприємствам та секторам економіки довелося адаптуватися до нових режимів торгівлі, що принесло як виклики, так і можливості.

UKRAINIANS INTERNATIONAL e.V.

2. **Політична перебудова:** Brexit призвів до переосмислення ролі Великобританії у світовій політиці та перегляду політичних пріоритетів.
3. **Майбутні відносини:** Велика Британія та ЄС повинні продовжувати формувати свої довгострокові відносини в таких сферах, як торгівля, безпека, співпраця в галузі досліджень та освіти.

Brexit став історичною подією з далекосяжними наслідками для Сполученого Королівства, Європейського Союзу та міжнародної політики. Наслідки Brexit будуть відчуватися в різних сферах ще багато років.

7.2 Питання поглиблення та подальшої інтеграції

Питання поглиблення та подальшої інтеграції в рамках Європейського Союзу (ЄС) є постійним питанням, яке формує майбутнє ЄС. Хоча деякі держави-члени виступають за більш тісну інтеграцію, є й інші, які віддають перевагу більшому акценту на національному суверенітеті. Ця дискусія стосується різних аспектів політики та структури ЄС.

Аргументи на користь подальшої інтеграції:

1. **Ефективність:** Тісніша інтеграція може підвищити ефективність процесів прийняття рішень в ЄС та покращити функціонування інституцій.
2. **Спільні виклики:** Такі проблеми, як зміна клімату, міграція, тероризм та економічні кризи, часто вимагають спільних рішень у масштабах усього ЄС.
3. **Посилення ролі ЄС на світовій арені:** Тісна інтеграція може дозволити ЄС діяти як сильний гравець на глобальному рівні.
4. **Створення більш єдиного ринку:** Більш глибока інтеграція може сприяти гармонізації правил і стандартів та зміцненню єдиного ринку.

Аргументи проти подальшої інтеграції:

1. **Принцип субсидіарності:** Деякі держави-члени побоюються, що подальша інтеграція може підірвати національний суверенітет і порушити принцип субсидіарності.
2. **Демократична легітимність:** Тісніша інтеграція може сприйматися як недемократична, оскільки деякі рішення можуть бути видалені з національних парламентів.
3. **Різноманітність держав-членів:** ЄС складається з країн з різними культурами, традиціями та економічними умовами, що може ускладнити об'єднання.
4. **Страх перед «наддержавою»:** деякі критики бачать небезпеку занадто великої централізації влади в Брюсселі та розвитку до «наддержави».

Поточні події та виклики:

1. **Brexit:** вихід Великобританії з ЄС активізував дебати про майбутній напрямок ЄС і викликав зміни в динаміці ЄС.
2. **Демократичний діалог:** ЄС доклав зусиль для зміцнення демократичного діалогу та участі громадян у процесі прийняття політичних рішень.
3. **Реформа інституцій ЄС:** Ведуться дискусії щодо реформування інституцій ЄС та посилення ролі Європейського парламенту.

UKRAINIANS INTERNATIONAL e.V.

4. **Більше швидкостей:** Деякі держави-члени схвалили ідею, що не всі країни повинні бути на одному рівні у всіх сферах інтеграції, що може призвести до різних «швидкостей».

Питання поглиблення та подальшої інтеграції є комплексним і зачіпає фундаментальні принципи ЄС. ЄС продовжуватиме шукати баланс між більшою інтеграцією та повагою до суверенітету держав-членів, щоб успішно відповісти на виклики 21 століття.

2 / 2

7.3 Роль Європейського Союзу в глобальній політиці

Європейський Союз (ЄС) відіграє важливу роль у глобальній політиці та міжнародних справах. Її позиція базується на економічній вазі, політичних цінностях та прихильності до миру, стабільності та сталого розвитку. Ось деякі аспекти їх ролі на світовій арені:

1. Економічне значення:

ЄС є однією з найбільших економік світу. Їх внутрішній ринок пропонує величезний попит на товари і послуги і приваблює торгових партнерів. ЄС також є великим інвестором і донором допомоги на розвиток.

2. Сприяння миру і стабільності:

ЄС був заснований після досвіду двох світових воєн для забезпечення миру і стабільності в Європі. Вона сприяла вирішенню конфліктів та миробудуванню в різних частинах світу, включаючи Балкани, Близький Схід та Африка.

3. Права людини та демократія:

ЄС відданий правам людини, демократії та верховенству права. Вона підтримує просування цих цінностей у своїх зовнішніх відносинах і сприяє дотриманню основних прав у всьому світі.

4. Торговельні відносини та глобалізація:

ЄС є важливим гравцем у міжнародній торговельній системі. Вона веде переговори про торговельні угоди, сприяє справедливій торгівлі і намагається протидіяти глобальним торговим конфліктам.

5. Зміна клімату та охорона навколишнього середовища:

ЄС прагне до кліматичних дій і відданий міжнародним угодам по боротьбі зі зміною клімату, таким як Паризька угода. Це сприяє сталому розвитку та охороні навколишнього середовища.

6. Розвиток співробітництва:

ЄС є основним донором допомоги на розвиток, підтримуючи програми подолання бідності, освіти, охорони здоров'я та сталого розвитку в бідніших країнах.

7. Міжнародна безпека:

UKRAINIANS INTERNATIONAL e.V.

ЄС сприяє міжнародній безпеці за допомогою дипломатичних зусиль, запобігання конфліктам, роззброєння та гуманітарної допомоги в кризових регіонах.

8. Дипломатична присутність:

ЄС представляє свої держави-члени на міжнародних форумах, таких як Організація Об'єднаних Націй, Світова організація торгівлі (СОТ) та G20.

Проблеми:

1. **Внутрішня консолідація:** ЄС повинен продовжувати зосереджуватися на консолідації свого внутрішнього співробітництва, щоб діяти як сильний та єдиний актор на глобальному рівні.
2. **Багатостороннє співробітництво:** ЄС повинен сприяти багатосторонньому співробітництву та правилам у світі, позначеному новими викликами та суперництвом.
3. **Баланс сил:** ЄС конкурує з іншими великими гравцями, такими як США, Китай і Росія. Вона повинна зберегти свої позиції і посилити свій вплив.

ЄС залишається відданим відіграванню активної ролі у глобальній політиці для сприяння миру, стабільності та процвітання та вирішення міжнародних проблем. Її здатність використовувати свої цінності, ресурси і політичну владу буде відігравати важливу роль у визначенні того, наскільки ефективно вона може діяти на світовій арені.

Додаток (таблиці, рисунки, документи)

UKRAINIANS INTERNATIONAL e.V.

Kontakt:
Siegfried Kraus
Vorstand

UKRAINIANS INTERNATIONAL e.V.

Theodor-Quehl-Str. 10
c/o Maksym Pozhydaiev (Vorstand)
D-78727 Oberndorf am Neckar

Tel.: +49 1577 4279710
E-Mail: info@ukrainians-international.com
URL: www.ukrainiansinternational.com und www.ukrainiansinternational.de